

LOZORNO

Spravodaj obce

Ročník VII.

Číslo 3

Zadarmo

Október 2009

Avíza • Avíza • Avíza • Avíza • Avíza • Avíza • Avíza

Dispečing spoločnosti Lozorno, s.r.o. - **0948 522 506** (Poruchy vody, kanalizácie a iné, pozri cenník na s. 3)

Telefónne číslo na **obecnú políciu - 0918 411 583**. Obecná polícia už sídli v Centre kultúry a vzdelávania na poschodí.

Od 15. októbra 2009 funguje v obci **Zberný dvor**. (Viac na s. 3)

Kamerový systém už funguje !

V Lozorne funguje kamerový systém, ktorý **non-stop** monitoruje verejné priestranstvá v celej obci. Systém s kapacitou až **64 kamier** spravuje **obecná polícia**. Kamery budú zachytávať aj okrajové časti obce, **čím budú môcť zachytiť napríklad každého, kto bude chcieť vyniesť odpad do prírody.**

Slávnostné otvorenie Centra kultúry a vzdelávania

Galaprogram k otvoreniu bude **21. novembra 2009**. Viac informácií sa dozviete na webovskej stránke obce www.lozorno.sk alebo z obecného rozhlasu. Všetci ste srdečne pozvaní!

Výzvy • Výzvy • Výzvy • Výzvy

Spoločne s Vami by sme chceli „oživiť“ Centrum kultúry a vzdelávania. Prichádzame preto za Vami s niekoľkými výzvami. Pokiaľ Vás niektorá z nich oslovila – **volajte 0905 930 960**, mailujte obec@lozorno.sk, Predmet: Centrum alebo **príďte osobne na obecný úrad** za p. Vlastou Hubkovou. Ďakujeme.

Galaprogram

Každý, kto má **záujem vystúpiť** s umeleckým vystúpením na galaprograme alebo má **priateľov, či známych**, ktorých by na ňom rád videl vystupovať, nech sa ohlásí **do 27.10.2009**. Zo všetkých Vašich návrhov vyberieme tie najvhodnejšie a zostavíme program, ktorý, veríme, všetkých zaujme.

Podujatia centra kultúry

Centrum kultúry vyzýva každého, **kto by mal záujem o organizovanie** nejakých pravidelných i jednorazových akcií pre verejnosť, nech sa ozve.

Starožitnosti

Centrum kultúry prosí o **zapožičanie starožitností**, ktoré dokumentujú históriu obce Lozorno a **fotografií** z čias, keď bola v centre obecná škola. Tieto fotografie sa pokúsime spracovať do obrázkov, ktoré by zdobili steny centra. Všetky vrátíme.

Klub mladých

Centrum kultúry hľadá do Klubu mladých **človeka**, ktorý by mal záujem pracovať v klube s mladými v ich voľnom čase. Klub bude fungovať popoludní až večer, zatiaľ len vo vybrané dni v týždni.

Záber z predstavenia „Byčianka z doliny“, 1976. O histórii ochotníckeho divadla v Lozorne sa dozviete v téme na s. 6 – 10.
Foto – archív Márie Šípovej

Názov reštaurácie za odmenu

Majiteľ novej reštaurácie v Centre kultúry a vzdelávania vyzýva Lozorňanov, aby posielali návrhy na jej názov. Návrhy posielajte e-mailom na obec@lozorno.sk, Heslo: Reštaurácia, alebo osobne na OÚ Vlaste Hubkovej. **Vitazný návrh získava posedenie v reštaurácii podľa vlastného výberu v hodnote 100 eur.**

Diskusia o materskom centre

Mamičky, **príďte diskutovať** o ďalšom smerovaní materského centra Muška. **Stre-da 21. októbra 2009 o 16:30 v Muške** (zboku škôlky).

Ťažké urobíme, o nemožné sa pokúsime. (Napoleon)

Editorial • Editorial • Editorial

S novým vedením obce sa rozbehlo množstvo projektov, iniciatív a aktivít, ktorých spoločným cieľom je zveľadiť život nás, Lozornanov v našej obci. Je s tým toľko práce, že plánované príspevky Juraja Foltýna, prednostu obecného úradu do tohto čísla Spravodaja tu nenájdete. Mali byť o tom, čo všetko nové sa tu deje. O tom, že o chvíľu opäť dostaneme do schránok zálohové faktúry za vodné a stočné a s nimi aj zmluvy so spoločnosťou Lozorno, s.r.o., ktorá je akýmsi „podnikom obecných služieb“ a teda aj dodávateľom pitnej vody a kanalizácie, ktoré naštartujú štandardný vzťah medzi nami, zákazníkmi a dodávateľom týchto služieb. Rovnaký aký máme s SPP kvôli plynu, so ZSE kvôli elektrine, či telekomunikačným operátorom kvôli službám mobilných telefónov. Mal tiež predstaviť spoločnosť Lozorno, s.r.o. a jej služby, o ktorých sa čo-to dozvieme z cenníka na s. 3. Písať chcel aj o kamerovom systéme, ktorý už funguje a aj vďaka nemu obecná polícia monitoruje všetky dôležité miesta obce. Juraj chcel predstaviť aj projekt revitalizácie okolia Suchého potoka, ktorý obec podala na ktoromsi ministerstve, či viac priblížiť funkciu prednostu a svoje zámery na tejto pozícii. Ako vidíte, má toho toľko, že napriek viacerým úprimným prísľubom, príspevky nenapísal. Verím, že v ďalšom čísle sa o týchto témach dozvieme viac.

Popritom všetkom, čo som tu vymenovala, sa totiž ešte najmä spolu s Vladimírom Bečárom, ako zastupujúcim starostom a pracovníkmi obecného úradu venuje aj mne najbližšej aktivite - dokončovaniu Centra kultúry a vzdelávania. Teší ma, že Vám môžem povedať, že už v ňom sídli obecná polícia, že sa sem pomaly sťahuje aj umelecká škola a reštaurácia, že nábytok sme už objednali, že pracujem na jazykovom kurze, dohadujem dokončenie úpravy okolia centra, rokujeme o spolupráci s prvým sponzorom a najmä, že začíname pripravovať otvárací program.

Najviac sa však teším na chvíľu, keď to už bude všetko fungovať a aj vďaka Vám bude v centre vždy živo.

Dana Rušinová,
šéfredaktorka

Zo zasadnutí obecného zastupiteľstva

Siedme zasadnutie – 30.7.2009

OZ schvaľuje Všeobecné záväzné nariadenie (VZN) č. 2/2009 na základe protestu prokurátora zo dňa 01. 06. 2009, ktoré nahrádza pôvodné VZN z 29. 01. 2009.

OZ ruší VZN o štatúte obecnej polície.

OZ schvaľuje VZN o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie starostu obce Lozorno.

OZ schvaľuje organizačný poriadok spoločnosti Lozorno s.r.o.

OZ schvaľuje pôžičku 33 000 Eur spoločnosti Lozorno s.r.o. pre podporu prevádzky spoločnosti.

OZ schvaľuje zmenu rozpočtovej položky – výstavba kultúrneho centra v časti 65401,06 Eur – navýšenie oproti pôvodnému projektu, ktoré bolo prerokované a schválené komisiou pri OZ.

OZ schvaľuje čerpanie bankového úveru potrebného pre vybavenie interiéru kultúrneho centra a poveruje zastupujúceho starostu rokovať o získaní úveru.

OZ v Lozorne schvaľuje odpredaj pozemku parcely č. 8874/1 k. ú. Lozorno za cenu podľa uznesenia, ktoré bolo schválené jeho bratovi. Žiadateľ: Ján Sabo, Talichova 45, Bratislava

OZ neschvaľuje odpredaj pozemku parcela č. 9375/2 k. ú. Lozorno – diel 20 o výmere 76 m² a diel 21 o výmere 25 m² – Lucii Voltnerovej, Vinohradská 2/229, Lozorno.

OZ berie na vedomie návrhy plánu kontrolnej činnosti na 2. polrok 2009, ktorú spracoval Ing. Jozef Javúrek – hlavný kontrolór obce Lozorno.

OZ schvaľuje zmluvu o správe majetku medzi obcou Lozorno a Lozorno s.r.o. podľa priloženej prílohy (zoznam hnutelného a nehnuteľného majetku).

Mimoriadne zasadnutie – 20.8.2009

OZ schvaľuje prijatie úveru DEXIA KOMUNAL KLASIK vo výške 150 000 EUR poskytnutého zo strany Dexia banky Slovensko, a.s. za podmienok dojednaných v príslušnej úverovej zmluve.

OZ schvaľuje vystavenie vlastnej vsta bankozmenky na rad banky za účelom zabezpečenia pohľadávky banky z úveru.

OZ súhlasí s odpustením platenia dane z nehnuteľnosti Združeniu urbárskych lesov a pasienkov Lozorno za poľnohospodársku pôdu počas trvania nájomnej zmluvy na pozemky v intraviláne obce, t.j. na 20 rokov.

OZ súhlasí s rekonštrukciou kotolne v zdravotnom stredisku a MŠ.

Deviate zasadnutie – 24.9.2009

OZ schvaľuje VZN obce Lozorno o dani za ubytovanie v predloženom znení. Ubytovanie za 1 prenocovanie – 0,50 EUR, s platnosťou od 1.11.2009.

OZ súhlasí s vkladom do majetku

spoločnosti LOZORNO spol. s r.o. vo výške 150 000,- EUR, ktorý bude účelovo viazaný na nákup nových technológií a vnútorného vybavenia Centra kultúry.

OZ súhlasí s odpredajom časti stavieb na pozemkoch parc.č. 9089/30, 31, 37, 38, 39, 43, 45 a 9089/58 a tiež súhlasí s odpredajom ostatných zastavaných plôch vedených na ev. liste č. 688 v k.ú. Lozorno v areáli bývalých kasární ako prípadom hodným osobitného zreteľa Lesnému spoločenstvu Lozorno. Odôvodnenie: Pretože z pôvodného areálu bola časť budov a stavieb odpredaná v minulosti priamym predajom, v areáli zostali len ruiny vojenských stavieb bežne nepoužiteľné a ostatné pozemky patria Lesnému spoločenstvu Lozorno (členovia sú občania obce Lozorno). Pri odpredaji bola stanovená cena 100,- EUR v zmysle prípadu hodného osobitného zreteľa.

OZ schvaľuje:

a/ predloženie žiadosti o NFP v rámci výzvy OPBK/2009 /1.1/03 Operačný program BSK za účelom realizovaného projektu „LOZORNO – TU JE MŮJ DOMOV“,

b/ zabezpečenie realizácie projektu obcou Lozorno po schválení žiadosti o NFP,

c/ zabezpečenie financovania celkových výdavkov (oprávnených, neoprávnených) projektu počas celej doby jeho realizácie vo výške 32 729,55 EUR. Zdroj financovania: vlastné zdroje.

OZ schvaľuje odpredaj pozemku pod transformáciu stanicu na parc.č. 9303 v k.ú. Lozorno vo výmere 12 m² v zmysle GP č. 38/2007 fy ZSE Distribúcia a.s., Čulenova 6, Bratislava v cene 53,-EUR.

OZ ukladá prednostovi obecného úradu p. Foltýnovi J. doriešiť nájomný vzťah s vlastníkom objektu Reštaurácie U Melónka a parkovacie miesta pre návštevníkov reštaurácie.

OZ súhlasí s vybudovaním zimnej záhrady k Reštaurácii U Melónka podľa podmienok určených stavebnou komisiou.

OZ ruší uznesenie č. 62/2009 z dôvodu prípravy iného druhu vzťahu medzi obcou Lozorno a LOZORNO spol. s r.o.

OZ súhlasí s odpredajom pozemkov parc. č. 673/17 vo výmere 172 m² a parc. č. 673/18 vo výmere 6 m² v cene 33,-EUR/m² pre Štefana Eliaša, Lozorno č. 370.

OZ ukladá zástupcovi starostu MVDr. V. Bečárovi riešiť podnety občanov riešené na verejnom zhromaždení v súvislosti s prevádzkou železničnej trate.

OZ nesusúhlasí s odpredajom časti pozemku parc.č. 9159, vedená na LV č. 4151 v k.ú. Lozorno Zuzane Halinárovej, 900 53 Pernek č. 10.

(red)

Zber nadrozmerného odpadu

Dňa **21. októbra 2009**, t.j. **v stredu** sa bude v obci Lozorno zbierať nadrozmerný komunálny odpad. Prosíme občanov, aby nadrozmerný komunálny odpad, **nie elektronický**, vyložili pred rodinný dom najneskôr v stredu ráno. **Väčšie kusy treba z dôvodu manipulácie rozložiť na menšie.** Ďakujeme. (vh)

Cenník prác

Lozorno spol. s r.o. ,Hlavná 1,900 55 Lozorno
Zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sro, vložka č.59298/B, Tel: 00421948522 506

P. č.	Povolanie	Cena v EUR				Cena v SKK			
		1 hod.		15 min.		1 hod.		15 min.	
		Bez DPH	S DPH	Bez DPH	S DPH	Bez DPH	S DPH	Bez DPH	S DPH
1.	prevádzkový montér vodovodov a kanalizácií	9,00	10,71	2,25	2,67	271,13	322,64	67,78	80,65
2.	kopáč	8,00	9,52	2,00	2,38	241,00	286,80	60,25	71,70
3.	vodárenský robotník	8,49	10,10	2,12	2,52	255,76	304,36	63,94	76,08
4.	čistič kanalizačných zariadení	9,00	10,71	2,25	2,67	271,13	322,64	67,78	80,65
5.	technický pracovník	14,00	16,66	3,50	4,16	421,76	501,89	105,44	125,47
P. č.	Povolanie	Cena v EUR		Cena v SKK					
		Bez DPH	S DPH	Bez DPH	S DPH				
1.	Kosenie vrátane nákladov na PHM	0,07 za m ²	0,0833	2,11	2,51				
2.	Strihanie živých plotov	0,07 za m	0,0833	2,11	2,51				

P. č.	Názov činnosti	Merná jednotka	Cena v EUR Hlavná mena		Cena v SKK Informatívna mena	
			Bez DPH	S DPH	Bez DPH	S DPH
1.	Odpojenie a obnovenie pripojenia nehnuteľnosti na verejný vodovod, resp. verejnú kanalizáciu	výkon	90,00	109,48	2711,34	3 239,94
2.	Odpojenie pripojenia nehnuteľnosti na verejný vodovod, resp. verejnú kanalizáciu	výkon	46,00	54,94	1385,79	1 649,09
3.	Obnovenie pripojenia nehnuteľnosti na verejný vodovod, resp. verejnú kanalizáciu	výkon	46,00	54,94	1385,79	1 649,09
4.	Vyhotovenie zjednodušeného situačného náčrtu vodovodnej prípojky	výkon	25,00	29,75	753,15	896,24
5.	Vyhľadávanie porúch na podzemnom potrubí	hod. 15 min.	50,00 12,50	59,50 14,87	1506,30 376,57	1 792,49 447,97
6.	Vodomer	ks	29,90	35,581	759,48	903,78

Pozn: Činnosti 1-3 sa uplatňujú sa v prípade prerušenia, resp. obmedzenia dodávky vody, resp. odvádzania odpadových vôd z dôvodu neplatenia alebo z dôvodu žiadosti odberateľa o prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vody, resp. odvádzania odpadových vôd.

Práca zamestnanca oceňovaná hodinovou zúčtovacou sadzbou sa bude fakturovať za 1 začatú hodinu hodinovou sadzbou, nad rámec 1 hodiny sa výkon bude fakturovať za každú začatú štvrthodinu.

Za prácu mimo pracovnej doby LOZORNO spol.s r.o / od 7:30hod. do 15:30 hod./ sa sadzba zvyšuje o 50%. V čase pracovného voľna a dobe sviatkov sa sadzba násobí dvoma.

Aj v Lozorne sme mali jednu svadbu s magickým dátum 090909, teda 9. septembra 2009. Mladomanželmi boli Lozorňania Drahomíra Šusterová a Radovan Hajzoch. Pre Vladimíra Bečára, zastupujúceho starostu ako oddávajúceho to bola zároveň prvá takáto skúsenosť.

Otvárame zberný dvor

Od 15. októbra 2009 bude v prevádzke na Jeľsovej ulici (pri družstve oproti čističke odpadových vôd) zberný dvor. V priestore budú pripravené veľkopriestorové kontajnery na uloženie drobného stavebného odpadu a nadrozmerného komunálneho odpadu. V stanovenom čase prevádzky, ktorý bude oznámený miestnym rozhlasom a výveskami v obci, bude pracovník odoberať **drobný stavebný odpad (odpad z drobných stavebných prác menšieho rozsahu) a nadrozmerný komunálny odpad občanom našej obce, ktorí majú uhradený poplatok za komunálny odpad do konca roku 2009 zdarma.**

Zberný dvor bude nasledovne otvorený:

Streda: 15:00 – 18:00

Sobota: 9:00 – 15:00 (vh)

Výdavky do konca roka

Obec plánuje do konca tohto roka zrealizovať ešte tieto finančne náročnejšie akcie.

- Zriadenie zberného dvora a odpratanie nelegálnych skládok
- Rekonštrukcia kotolne materskej školy a zdravotného strediska
- Kamerový systém v obci
- Príprava projektov:
 - „Rozšírenie a rekonštrukcia čističky odpadových vôd“
 - „Lozorno – tu je môj domov“ – Revitalizácia verejného priestranstva v obci

(vh)

Voľby do VÚC – 14. november 2009

V zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 303/2001 Z.z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 335/2007 Z.z. určil pre voľby do vyšších územných celkov (VÚC) zastupujúci starosta MVDr. Vladimír Bečár, volebnú miestnosť pre okrsk č. 1 (od súp. č. 1 – 550) a okrsk č. 2 (od súp. č. 551 – 1108) **vo veľkej sále Centra kultúry a vzdelávania, Zvončinska ul. č. 19** (bývalá budova osobitnej školy). Voľby prebehnú v čase od 7:00 do 22:00. Prípadné druhé kolo volieb bude 28. novembra 2009.

Kandidátkou na poslankyňu do VÚC za obec Lozorno je **Adriana Foltýnová**, ktorá túto funkciu zastávala aj v tomto volebnom období. (Viac sa o nej dozvieť na s. 15.)

(vh)

Púť Lozorňanov do Lúrd

V dňoch 16.- 23. septembra 2009 cestovalo 45 pútnikov z Lozorna spolu s naším pánom farárom na púť. Naše kroky viedli najskôr do francúzskeho Arsu, mestčka blízko Lyonu, kde pôsobil svätý kňaz Ján Mária Vianney, patrón všetkých farárov. Pri príležitosti 150. výročia jeho smrti bol tento rok vyhlásený za rok kňazov. Po

veľkej chudobe, navštívili sme múzeum voskových figúr, stvárnajúcich jednotlivé udalosti z jeho života, ako i vršok za mesiacom, kde mu istý malý chlapec ukázal cestu do Arsu, za čo mu Ján Vianney slúbil, že mu ukáže cestu do neba.

Na druhý deň sme sa premiestnili do kláštora v Nevers, kde sa nachádza me-

je posolstvo. Po 11 hodinách cesty sme skoro ráno pricestovali do Lúrd. Tu sme prežili nádherné chvíle. Zúčastnili sme sa poobedňajšej eucharistickej procesie ako i večernej sviečkovej procesie, pri ktorej sme sa modlili ruženec v rôznych svetových jazykoch. Krásny zážitok si odnášame z nedeľnej medzinárodnej svätej omše, či zo spoločnej krížovej cesty. Určite nezabudnuteľné budú pre nás všetkých aj chvíle ticha strávené v jednotlivých bazilikách alebo pri jaskynke, kde sa Panna Mária zjavila mladej Bernadette. Bolo naozaj krásne a zároveň dojímavé vidieť pokoru stoviek chorých, ktorých privádzali na toto miesto, ako i obetavú službu mnohých dobrovoľníkov, ktorí s nesmiernou láskou pristupovali ku každému z nich.

Naše kroky ďalej smerovali do Turína, hlavného mesta Piemontu. Cestou sme sa zastavili na Francúzskej riviére a okúpali sme sa v mori. V Turíne na nás čakalo veľké prekvapenie. Na Valdoccu, materskom stredisku saleziánov, sme sa stretli s naším saleziánom Stankom Hurbaničom. Po prehliadke „svätej zeme“ saleziánov sme sa vybrali dobýjať krásy nočného Turína. Naplnení mnohými dojmami sme sa šťastne vrátili v stredu poobede domov. Celou cestou nás ako sprievodkyňa sprevádzala pani Mária Rúžičková, ktorej veľmi pekne ďakujeme za množstvo zaujímavých informácií, ktorými nás zásobovala, ale i za jej krásny príklad viery. V nedeľu 4. októbra 2009 sme sa stretli na fare a pri premietaní fotografií z púte sme spomínali na krásne chvíle. Ďakujeme všetkým, ktorí ste nás pri našej ceste sprevádzali svojimi modlitbami.

Monika Foltýnová, účastníčka púte
Foto – archív autorky

Cieľom našej púte boli Lurdy.

príchode sme tu slávili svätú omšu pri neporušenom tele tohto obetavého kňaza. Prezreli sme si aj miestnu faru, kde žil vo

porušené telo svätej Bernadety, rehoľnej sestry, ktorej sa ako štrnásťročnej zjavila v Lurdoch Panna Mária a odovzdala jej svo-

V klube dôchodcov spomínali

V našom Klube dôchodcov sa aj v lete ako bežne stretávali dôchodcovia pri dennom stravovaní, donáške prádla, čítaní, diskutovaní či pri kartovej hre. V priestoroch klubu sa raz týždenne schádzajú muži a ženy s harmonikárom pánom Zajačkom a raz mesačne pri posedení s novými pesničkami, staršími z čias našich predkov a tiež našich susedov z Moravy.

V júli sme robili údržbu v jedálni, kde bol problém s vlhkosťou steny, ktorá opadávala a nebol na ňu pekný pohľad. Okrem toho bol upravený terén pred vchodom, pred bránou a odtokom zo žlabu. Za vyriešenie tohto dlhšie trvajúceho problému ďakujeme obecnému úradu a majstrovi Ľubomírovi Kuchyňkovi.

Jedna z našich členiek, častá návštevníčka partie kartárov oslavovala „Osemnástku preč“.

„Naším potešením bolo, že sme mohli byť pri tom, avšak nik by nepovedal, že je o nej reč. Sadne na bicykel a už je aj preč.“

Ako tradične i tento rok sa 12. septembra 2009 uskutočnilo posedenie „pod košatým stromom pri gulášoch“, ktorý od skorého rána chystali a miešali Milan Ščasný s asistentkou Jankou Masárovou a neskôr sa do obsluhy zapojili i členky výboru. Miesto na sedenie pripravili „naši“ muži. Všetkým a samozrejme sponzorom patrí srdečné poďakovanie.

Spomíname tiež na členov Jednoty dôchodcov Slovenska a klubu dôchodcov, ktorí nás opustili a odobrali sa na večný odpočinok. Pri voľnej zábave nám veľmi chýbali!

Anna Hájková, vedúca klubu dôchodcov

Najdlhšia brada je z Lozorna

Víťaz Tibor Kubenko (druhý sprava).

Foto – archív TK

Sme na Vás hrdí pán Kubenko, za to, že ste nás úspešne reprezentovali na celoslovenských poľovníckych slávnostiach dňa 5. septembra 2009 vo Svätom Antone v súťaži o „Najbradu“. Bolo to už po ôsmikrát, čo meno Tibor Kubenko z Lozorna zaznelo z amplióna na Dňoch sv. Huberta. Tentoraz však s fanfarami a na najvyššom stupienku. Cenu – krásne hodinky si právom zaslúžite aj za to, s akou láskou sa venujete prírode. Práca v lesnom hospodárstve Vám bola vždy srdcu blízka. Za tých vyše 42 rokov, čo žijete v Lozorne, ste boli vždy prospešný našim horám a lesom. Bolo to Vaším druhým zamestnaním, ale určite prvou láskou. Tak ako Vy poznáte náš chotár, kde je aká zver, kde rastú huby, kde vedú turistické chodníčky, to všetko Vám môžeme len závidieť.

Kultúrna komisia

Diskusia priniesla zrkadlo do zákruty na Vendelínskej

Dňa 16. septembra 2009 sa v jedálni Základnej školy v Lozorne zišli niektorí poslanci a občania, aby diskutovali o aktuálnych otázkach života našej obce.

Úvodom MVDr. Vladimír Bečár, zastupujúci starosta informoval prítomných o činnosti a hospodárení obce od mája 2009, teda od doby odstúpenia bývalého starostu p. Ľubomíra Haramiu. Zdôraznil dôležitosť vzniku spoločnosti Lozorno, s. r.o. najmä z ekonomického hľadiska, keďže spravuje vodovod, kanalizáciu a čističku odpadových vôd a nehnuteľnosti vo vlastníctve obce ako zdravotné stredisko, Centrum kultúry a vzdelávania, Klub dôchodcov, Dom smútku a iné.

V diskusii sa občania zaujímali najmä o problémy, ktoré sa ich dotýkajú v častiach obce, kde bývajú. Zaujímalo ich, kedy sa bude na Hlavnej ulici v hornej časti obce budovať chodník, upozornili na stojacu vodu po dažďoch na ceste v Kozinci, kedy bude vybudovaná asfaltová cesta na Železničnej ulici, žiadajú hustejšiu autobusovú dopravu do okresného mesta Malacky, navrhujú obchvat Lozorna a obmedziť prejazd nákladných áut cez obec v nočných hodinách, ďalej žiadajú dobudovať chodník na Zohorskej ulici, upozornili na neporiadok v okolí železničnej stanice, žiadajú o riešenie dopravnej situácie na Vendelínskej ulici, žiadali o vysvetlenie, prečo bola cena vodného a stočného zvýšená o DPH a žiadali aj častejšie služby obecnej polície v obci.

Na otázky a pripomienky poslanci hneď reagovali. Všetkými problémami sa budú zaoberať a riešiť v najbližšom čase. Prvým výstupom tohto zhromaždenia je nové zrkadlo pre autá v zákrute na Vendelínskej ulici. (vh)

INZERCIA

Jazyková škola v Lozorne

Vás srdečne pozýva na **kurzy anglického jazyka** v spolupráci s renomovanou jazykovou školou Linguaforum, s.r.o., Bratislava. Ponúkame Vám rôzne kurzy **tak, aby si každý vedel vybrať**. Kurzy začínajú v prvý novembrový týždeň. Konečné termíny kurzov upresníme podľa záujmu. Volajte **0911 403 304**, píšete na **angelus@gmail.com**. Tešíme sa na stretnutie s Vami!

Cenník pre školský rok 2009/2010

Kategória	Úroveň /vek	Počet hodín v týždni	Deň/čas	Dĺžka vyuč. hodiny (min.)	Max. počet osôb v skupine	Cena za osobu. a vyuč.hod.	Cena na polrok (nov.-jan. /feb.-jún)
Dospelí	Začiatocníci	2x	Streda/Piatok 16:30 – 17:30	60	10	3 EURO	60 / 108 EURO
	Mierne pokročilí	2x	Streda/Piatok 16:30 – 17:30	60	10	3 EURO	60 / 108 EURO
	Pokročilí 1+1 (Gramatika so slov. lektor + Konverzácia s lektorom z anglicky hovoriacej krajiny)	2x	Streda/Piatok 17:30-18:30	60	6	4 EURO	80 / 144 EURO
	Pokročilí NATIVE SPEAKER (Konverzácia s lektorom z anglicky hovoriacej krajiny)	2x	Streda 17:30 – 18:30 Piatok 18:30 – 19:30	60	6	4 EURO	80 / 144 EURO
	Pokročilí 1+1 alebo NATIVE	2x	Podľa dohody	60	2	11 EURO	220 / 396 EURO
Deti	MŠ	2x	Streda/Piatok 14:30 – 15:00	30	6	3 EURO	60 / 108 EURO
	ZŠ do 10 r.	2x	Streda/Piatok 15:00 – 15:45	45	6	3 EURO	60 / 108 EURO
	ZŠ nad 10 r.	2x	Streda/Piatok 13:30 – 14:30	60	6	4 EURO	80 / 144 EURO
	Anglická herňa 2 – 4 r.	1x	Štvrtok 9:00 – 10:00	60	10	3 EURO	30 / 54 EURO
	Anglická herňa 4 – 6 r.	1x	Štvrtok 10:00 – 11:00	60	10	3 EURO	30 / 54 EURO

Študijný materiál **Pro Americana** a **Cambridge University Press**

Lektori jazykovej školy **Linguaforum, s.r.o., Bratislava**

Miesto **Centrum kultúry a vzdelávania, Zvončinská ul., Lozorno, učebňa na poschodí**

Nesľubujeme jazykové zázraky, iba individuálny a profesionálny prístup.
www.linguaforum.sk

Na Patrónke sa už čaká pod strechou

Na zastávke Patrónka v Bratislave, neďaleko zastávky MHD, pribudli dva nové prístrešky pre cestujúcich prímestskou dopravou. Obyvatelia neďalekých obcí zo Záhoria, ale aj Bratislavčania tak budú môcť o niečo pohodlnejšie čakať na svoje spoje. Bratislavský samosprávny kraj po iniciatíve predstaviteľov záhorských obcí investoval do prístreškov 19-tis. eur. (dr)

Plán akcií kultúrnej komisie

Kultúrna komisia ponúka predbežný plán akcií do konca roku 2009:

október – Mesiac úcty k starším – nedeľné poobedie pri pesničke

november – Divadielko pre deti

december – Mikuláš, Vianočný koncert

Presné termíny akcií budú vyhlásené v miestnom rozhlase.

Kultúrna komisia

Otvárame Centrum kultúry!

Centrum kultúry je jedinečným stánkom, zameraným na kultúrne, vzdelávacie, informačné a poradenské aktivity, ale najmä miestom, kde sa môžu Lozorňania kedykoľvek stretnúť a stráviť spolu príjemné chvíle. Jeho **slávnostné otvorenie s „galaprogramom“ bude 21. novembra 2009**. Dovtedy sa tam pomaly začnú rozbiehať rôzne aktivity, ktorých počet a rozmanitosť bude, verím, časom narastať.

Hneď v úvode by som Vás chcela poprosiť o porozumenie s tým, že centrum nebude okamžite na sto percent fungovať. Nábeh bude pozvoľný, primeraný tomu, ako budeme schopní zariadiť miestnosti a zabehnúť jeho celkový chod. Ďakujem. Prvou pravidelnou aktivitou centra, ktorú v ňom nájdete už od 2. októbrového týždňa, je umelecká škola. Čoskoro po nej bude nasledovať jazykový kurz, ak bude záujem. Ostatnú aktuálnu ponuku nájdete na nástenke priamo v centre, na obecnom úrade a budete ju aj vyhlasovať.

Prízemie

Na prízemí centra nájdete **reštauráciu s kaviarňou**, ktorá bude zároveň aj čítarňou novín a časopisov. Sem si budete môcť prísť posediť pri káve, čaji, či pive, porozprávať sa, prečítať si noviny, či zahrať si napríklad šach. Ak budete chcieť prežiť príjemný večer pri chutnom jedle, či pohári vína, nájdete tam aj to. Rovnako ako aj komornejšie kultúrne akcie.

Vedľa reštaurácie nájdete aj **najväčšiu sálu** kultúrneho domu. Tam sa budú konať veľké kultúrne podujatia, podujatia škôl, spolkov, diskotéky, bály, ale aj svadby, či iné súkromné a ďalšie akcie, o ktoré bude záujem. Možno prvým veľkým podujatím v sále bude galaprogram k slávnostnému otvoreniu centra. Naším zámerom je, aby sa na ňom predstavili predovšetkým miestni umelci, ale aj priatelia a známi Lozorňanov.

Poschodie

Poschodie ponúkne viacero možností. Hneď oproti schodom nájdete **učebňu alebo zasadačku**, kde budú prebiehať vzdelávacie aktivity pre všetky vekové kategórie. Tou prvou bude anglický jazykový kurz. Je to i miestnosť, ktorú majú k dispozícii miestne spolky pre svoje potreby. Vedľajšiu miestnosť sme nazvali **taneč-**

Upravovali sme okolie centra.

Foto – archív OZ Jablonka

nou triedou, lebo primárne bude slúžiť umeleckej škole pre výučbu tanečnej a hudobnej výchovy. Najmä v doobedňajších hodinách tu však plánujeme rôzne ďalšie aktivity, ako je anglická herňa pre najmenších alebo cvičenie pre seniorov.

Vlavo od tanečnej vstupíte do **výtvarnej triedy**, v ktorej budú malí a veľkí umelci maľovať, či inak tvoriť svojimi rukami. S výtvarnou triedou susedí knižnica. Tam nájdete, verím, že dobré knihy rôznych žánrov, ale aj počítače s bezplatným pripojením na internet, či informačný kútik. Pod oknom si budete môcť s dobrou knihou posediť v kresle. Knižnica je tiež priestor, ktorý nabáda na rôzne diskusné stretnutia, či prednášky, ale využívaná bude určite aj inak, podľa potreby.

V projekte, s ktorým sme pred 3 rokmi prišli za poslancami, sme si zaumienili vytvoriť zaujímavý priestor pre mládež. Taký, aby sa im páčil, a aby v ňom mohli tráviť voľný čas podľa svojich predstáv a zmysluplne zároveň. Miestnosť, ktorá je prvou v novej časti kultúrneho domu po pravej strane je práve **Klub mladých**, uprostred

ktorého chceme postaviť biliardový stôl, tak ako si to mladí želali. Všetko ostatné si zariadia podľa seba. Verím, že náš zámer sa nám podarí zrealizovať, veď na stretnutí so žiakmi školy bol o klub veľký záujem. Zvyšné miestnosti sú už kancelárske – **sídlo obecnej polície** a kancelárie manažmentu centra a reštaurácie.

Chodby a záhrada

Na chodbách centra by sme radi zriadili **vitríny** so starožitnosťami, ktoré vypovedajú o **histórii Lozorna**. Viacerí z Vás, s ktorými sme hovorili, nám sľúbili ich zapožičať. Možno časom tu vybudujeme aj múzeum Lozorna, kde by podľa mojich poznatkov viacerí mali čo ponúknuť.

Okolie centra zatiaľ budujeme, ale verím, že ponúkne dostatočný komfort i estetický zážitok. Zapojili sme sa do projektu Zdravých záhrad občianskeho združenia Jablonka, financovaného z eurofondov, preto rastliny, ktoré vysadíme dostaneme zadarmo. Naším príspevkom bola brigáda. Možno ste v prvú septembrovú sobotu spozorovali skupinu nadšencov, ktorí si prišli upraviť okolie svojho kultúrneho domu podľa svojich predstáv a doniesli aj nejaké rastlinky zo svojej záhrady. Patrí im veľká vďaka za ochotu, rovnako ako aj pánovi Petrovi Osuskému zo záhradkárskych potrieb na Hlavnej ulici, ktorý venoval kríky na výsadbu. Tú dokončíme koncom októbra, kedy je na ňu najvhodnejší čas.

Veľmi si želim, aby sa Centrum kultúry a vzdelávania v Lozorne stalo miestom, kde sa budú stretávať všetky skupiny a generácie Lozorňanov pri akejkoľvek príležitosti. Hoci len preto, že si chcú posediť pri šálke čaju a novinách. Verím, že sa nám to spoločne podarí.

Pomáhali nám aj naše deti.

Foto – archív OZ Jablonka

Ďakujem

Je to zaujímavý pocit, že z nápadu, ktorý som raz doma dostala a to, aby sa bývalá obecná škola prerobila na kultúrny dom, sa dnes stáva realita. Nestačí však len nápad. Kultúrny dom tu stojí aj vďaka bývalému starostovi a poslancom, ktorí tejto myšlienke nielenže dali zelenú, ale sa obrovskou mierou zaslúžili o to, že je z neho takýto úžasný priestor. Chceme sa im preto hneď v úvode za to poďakovať. Poďakovať sa však chceme aj skupine dám, ktoré so mnou mesiace pripravovali projekt programovej náplne nášho kultúrneho domu – Vlaste Hubkovej, Helene Drobnej, Kataríny Medvedovej-Ovečkovej, Zuzane Filasovej a Martine Tvrdoňovej. Vďaka však patrí aj Vám všetkým ostatným, najmä zástupcom miestnych spolkov a združení a dámam z obecného úradu, ktorí ste veľkou mierou prispeli k tomu, že náš kultúrny dom „ožíva“.

Dana Rušinová, riaditeľka Centra kultúry a vzdelávania

[illegible]

Podľa Wikipédie, (celosvetovej internetovej encyklopédie, ktorá je tvorená dobrovoľnými prispievateľmi z celého sveta od roku 2001) vznikol prvý televízor v roku 1927. Možno práve preto, že nebola príležitosť presedieť hodiny pred televíznou obrazovkou, ale skôr pre nadšenie jedného učiteľa miestnej školy vzniklo v Lozorne v roku 1921 „divadelné hnutie“. Viem, znie to trochu pateticky, ale lozoriantske divadelné ochotníctvo pretrvalo podľa kroník a spomienok pamätníkov až do začiatku 80-tych rokov. A dokonca pred asi 16 rokmi sa niekoľko nadšencov rôznych generácií snažilo popri miestnej fare nacvičiť novú divadelnú hru. Žiaľ, nakoniec z toho nebolo nič, lebo najmladšia generácia to vzdala. Ešte dnes však žijú medzi nami viacerí, ktorí boli aktívnymi hercami „zlatej éry“ ochotníckeho divadla v polovici 20. storočia v Lozorne.

Otvárame v týchto dňoch nový kultúrny dom. Priestor pre obnovenie ochotníckeho divadla v Lozorne tu je. Táto téma nie je len snahou pripomenúť, aký bohatý spoločenský život

Laňčaričovú rodicia. Jej otec vyrábala kulisy, ale občas si aj zahral, mama bola šepkárka „v tej klasickej šepkárskej bude“ a ona so sestrou hrali. Pani učiteľka ich učila aj spievať, ale nejakú špeciálnu výučbu javiskovej reči nemali. Hrali však v spisovnej slovenčine. „Po záhorácky sme nikdy nehrali,“ dodáva Mária Šípová. Naopak režisér prízvukoval najmä pred súťažnou prehliadkou, aby si dávali pozor na slovenčinu. Ak to nevyšádzli, bol z toho nešťastný, lebo divadlo sa v tej dobe bralo veľmi vážne.

Všetko si robili sami

Hry, podľa spomienok prítomných, vyberal režisér väčšinou z knihy divadelných scenárov. Kopírky neexistovali, preto si každý sám opisoval z knihy scenár k svojej postave. Jednu hru navcvičovali takmer dva mesiace a to sa stretávali dva razy do týždňa. Kostýmy si požíčovali v divadelnej požičovni na Dunajskej ulici v Bratislave a niekedy si aj čo-to sami ušili. Sami si zabezpečovali aj kulisy. Čas dovážali z Moravy, časť si vyrobili sami. Roky ich tvoril najmä Matúš Ondriaš, otec pani Lančaričovej. Nábytok do hier nosili z domu. „Stratila som takto jednu našu nádhernú truhlicu, za čo sa na mňa doma hnevali,“ spomína Anna Hájková. Masky

Lozornianski divadelní ochotníci (zľava) Mária Šípková, Vilma Štastná, Anna Hájková, Mária Lančaričová, Jozef Lányi, Ján Drahoš, Jozef Lehman.

bol v obci pred pár desiatkami rokov. Má ambíciu byť aj „hodenou rukavicou“ niekomu, kto by mal chuť oprášiť starú históriu, „pobláznit“ opäť skupinu Lozorňanov a spraviť z nich hercov. Aspoň takých, akých majú napríklad v Malackách, Banskej Štiavnici, v Poprade, či Rimavskej Sobote. Ako totiž ukazujú skúsenosti, že sa to robiť aj dnes, len na začiatku musí byť jeden veľký nadšenec.

Divadlom žili celé rodiny

Boli dobrou partiou, hrali cele rodiny, no najmä bol to pán riaditeľ miestnej školy Ján Bernát, ktorý bol hnacím motorom ochotníckeho divadelníctva v jeho „zlatej ére“ (zhruba polovica 20. storočia) v Lozorne, zhodujú sa jej priami účastníci – **Mária Šípo-
vá (1933), Anna Hájková (1943), Jozef Lányi (1924), Vilma Šťast-
ná (1929), Ján Drahoš (1942), Jozef Lehman (1945) a Mária Lan-
čaričová (1941)**, s ktorými sme spomínali v jeden septembrový podvečer na obecnom úrade. Hoci ich bolo len sedem, zasadačka bola plná vravy. Na stole ležalo množstvo fotografií, pri prezera-
ní ktorých prítomným žiarili oči a chvíľku som aj ľutovala, že
sme ich nespovedali osobitne, lebo každý mal stále čo povedať.
Nemuseli nás presviedčať o tom, že divadlo hrali radi. Cítili sme
to v atmosfére posedenia, kde sa rozprávalo, prekrikovalo, skáka-
lo do reči, smialo i spievalo.

Podnetom, prečo sa dali na divadlo, bol najmä Ján Bernát, vtedajší riaditeľ školy a jeho manželka – učiteľka. Neskôr to bol režisér Štefan Minarovič. Bola iná doba, takže žiaci si nedovolili odporovať, keď im povedali, aby prišli hrať divadlo, spomína Ján Drahoš. Jozefa Lehmana priviedol k herectvu starší brat, Máriu

Divá Bára, 1956.

vyrábala najmä riaditeľ Bernát, ktorý bol aj maliarom. Vyrábali si aj plagáty a lístky, spomína pán Lányi. Kulisy potom stavali, menili a skladali tiež sami, ale aby to šlo rýchlo, každý presne vedel, čo má kedy a kde vziať.

V 50-tych rokoch hrali v kinosále (dnes bufet na rohu Novej a Staničnej ulice), potom v hostinci „U Jankoviča“ (dnes „U Celáka“), kde bolo aj pódium. V zime sa tam počas nácvikov nekúroli, takže nacvičovali v kabátoch. A keď potom postavili pódium v budove dnešnej telovýchovnej jednoty, divadlá sa hrali tam. Raz hrali aj vojakom na Tureckom vrchu. „Pódium nám postavili na sudoch. Všetko sa pod nami vŕbalo,“ spomína na „divoké“ predstavenie Mária Lančaričová.

Bitka o vstupenky

Jednu hru zahrali zhruba päť až osem razy, najviac v Lozorne, potom v okolitých dedinách a niekedy aj na súťažnej prehliadke. Sála bola vždy úplne vypredaná. Niekedy hrali aj dva razy za deň, poobede okolo štvrte pre deti, o siedmej pre dospelých. „Hrali sme v Zohore. Všetky stoličky boli obsadené, ale tlačili sa ďalší. A keďže mali vypité, odmietali zaplatiť vstupné. Môj muž tam vtedy predával lístky a nechcel ich pustiť. Zbili ho tak, že ho museli naši naložiť do auta. My sme už hrali a ja som na pódiu aj vní-mala, že sa tam čosi deje. A v zákulisí chodil nervózny režisér a všetkých prosil, aby mi nepovedali, čo sa stalo, skôr ako dohrám,“ spomína dnes už s úsmevom pani Vilma.

Bolo im tam spolu skvele. Po nácvikoch si zvykli spolu pose-
diť. A hoci to bola doba konzervatívna a na scéne sa nesmelo ani

[illegible]

Dokončenie zo str. 7

len pobozkať, v zákulisí to vyzeralo inak. „Aj sme sa za ruky chytíli, aj sme sa tam lubali,“ usmieva sa Mária Lančaričová. Aj prvé lásky tam prežili. Pán Lánsky potvrdzuje: „Hrali sme *Inkognito* „U Jankoviča“ a zrazu zhaslo svetlo. Hneď sme sa lubali.“ Pán Vilma oponuje, že nič také sa nedialo, ale ona hrávala hlavne v drámach. Postavy pridievalo režisér a väčšinou boli podobného charakteru. Páni Šipová hrávala väčšinou „pletkavé tetky“, teda klebetnice, Jozef Lánsy zasa milovníkov.

Najkrajšia rola

Pri spomienke na najobľúbenejšiu rolu sa nejednému z prítomných objaví úsmev na tvári. Pani Lančaričová hneď opíše svoju prvú úlohu, keď ako zhruba 4-ročná mala ležať komusi na pleci, dojesť jablko a tuho zaspať. Ale ona len jedla a nie a nie zaspať, až ju museli napomenúť, aby už spala. Smiechom sa však zadúša pri spomienke, keď mala svojmu hereckému kolegovi plakať na kolenách a ona ho popritom šteklika, takže jej do ucha poriadne nadával. Pani Hájková pridáva s veľkým smiechom spomienku, ako hrala svoju krásnu rolu – hlavnú úlohu v hre *Svadobný závoj* v Stupave, kde mala omdlieť a mali ju kriesiť vodou. Zabudli však dať na scénu vodu a tak ju frkali vínom, ktoré tam

nechýbalo. Jozer Lányi spomína najmä na svoje roly milovníkov v hrách *Prasknutí mliečnik*, *Jej pastorkyňa*, *Dívá Bára*, či *Podpaľačova dcéra* a ďalších, v ktorých hrával najmä s pani Máriou Jánošovou a Vilмом Šťastnou. Najviac spomína na Francka z *Podpaľačovej dcéry*. „Už počas deja sme zožali potlesk,“ spomína. Najobľúbenejšou postavou pani Šťastnej však bola Anička v hre *Otec*, ktorú hrala v roku 1952.

Ján Drahoš si rád spomína na postavu poľovníka v *Divej Bäre*, ktorý ju v podaní Márie Lančaričovej zachránil. Pani Mária si však obľúbila aj rolu Ľubky v rovnomennej hre. Jozef Lehman bol najmladším zo spomínaných a aj preto mu utkvela v pamäti najmä úloha školáka v hre *Ďaleká ozensa* a *Nebezpečný vek*.

Silvestrovské kukučky

Divadelné umenie, schopnosť improvizácie sa však v Lozorne neprezentovali len na divadelných doskách. Lozoriania si prišli na svoje aj na povestných „Silvestrovských kukučkách“, ktoré boli akýmsi estrádnym programom v podaní miestnych obyvateľov. Najväčší vtipkári, ktorým dominoval podľa prítomných Rudo Rácz a Anna Sabolová vždy na konci roka vtipne zhrnuli najväčšie „udalosti“, v skutočnosti klebety dediny za rok. A že to bola ozaj veľká zábava, potvrdzuje zasaďačka plná smiechu, keď nám o tom rozprávali.

Divá Bára, 1955.

Záver z predstavenia v roku 1975.

[illegible]

Zakladáme detské divadlo

„Komorné divadielko detí z Lozorna naštudovalo divadelnú rozprávku podľa scenára Klárky Polákovej, žiačky 4. triedy ZŠ a 26. apríla 2009 ju zahrali veľkým aj malým divákom v priestoroch miestnej základnej umeleckej školy. Hra O statočných námorníkoch sa uskutočnila najmä vďaka detským hercom, ktorí podali bravúrne výkony a zožali veľký potlesk.“
Spravodaj obce Lozorno 2/2009.

Od Vianočných prázdnin v minulom školskom roku sme v amatérskych podmienkach začali skúšať túto divadelnú hru. Kulisy i kostýmy si deti ušili, nakreslili a vyrobili úplne sami. Keď sme v apríli mali premiéru, ani sme netušili, že po oznamení v dedinskom rozhlasе sa stoličky bleskovo zaplnia, ba museli sme prinášať aj ďalšie. Premiéra dopadla úspešne. Bol aj potlesk aj rozžiarené očiá po dobre vykonanej práci.

Preto, ak by bol záujem, radi by sme vzkriesili divadelného ducha tu v Lozorne. Veď voľakedy sa tu vraj hrávalo divadlo a poriadne dlho. Tak do toho! Sálu už máme a snáď sa prihlásia aj malí herci. Každý rok by sme chceli naštudovať jednu až dve hry v závislosti od záujmu a výdrže malých hercov. Začneme? **Ak máte záujem, zavolajte na telefónne číslo 0910 568 693.**

Eva Poláková

Foto – Patrik Harák

Deti zožali obrovský potlesk.

Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma • Téma

Roky 1921 - 1983

Podľa kroniky obce sa prvé divadelné predstavenia miestnych ochotníkov objavili v Lozorne v roku 1921. Prvou hrou bol *Betlehmský hlásnik*, ktorý nacvičil vtedajší rektor-učiteľ Takáč. Herci Jozef Daniška, Gracian Minarovič, Michal Ledník, Ján Vanek, Štefan Minarovič, Katarína Klemonová, rod. Danišková, Anna Lutonská – Hájková, Michal Valent, Lajoš Lutonský, Karol Lutonský v tej dobe divadlo aktívne hrávali.

Neskôr sa divadlo hralo aj v Dobrovoľnom hasičskom zbore. V divadelnom predstavení „*Halmica bez poškvrvny*“ vynikla Anna Sabová a František Šablica. Aj pani Mária Šípová spomína na svoje divadelné začiatky v hrách s hasičskou tematikou, ako *Na pomoc*, *Hora volá*, či *Úbohý manžel* pod režijným vedením Ferka Mareka a Jozefa Hricu.

Marína Havranová, 1956.

Po roku 1948 fungoval miestny divadelný krúžok v rámci Osvetovej besedy, ktorá mala v náplni organizovať kultúrne a osvetové činnosti. V rokoch 1948-55 sa divadlo hralo pod hlavičkou Československého zväzu mládeže (vtedy ČSM), Výboru žien a Sokola (vtedajšia telovýchovná organizácia). V rámci ČSM zahrali Lozorňania hry *Mášenka*, *Statky zmätky*, *Lakomec*, *Divá Bára*, *Úklady a láska*. Výbor žien zastrešil predstavenia pod názvom *Inkognito*, *Otec*, *Škriatok*. V Sokole pripravili hru *Kamenný chodník*.

Lozorňania boli podľa kroniky veľmi nároční, keďže chodili do divadiel aj do Bratislavy. Miestne divadelníctvo však podporovali vypredanými sálami a tak sa podľa archívov z výnosov za predstavenie v 50-tych rokoch minulého storočia financovala napríklad výstavba Sokola i javisko vo vtedajšom novom kultúrnom dome.

V roku 1957 pripravili miestni ochotníci hru *Jej pastorkyňa*. S *Podpaľačovou dcérou* od Josefa Kajetána Tyla obsadili 1. miesto na okresnej súťaži. V 1959 nacvičili hru *Zlomená pýcha*, s ktorou vystúpili aj v Zohore a Kuchyni. V 1961 zastrešil Zväz československo-sovietskeho priateľstva (vtedy SČSP) hru *Slovo má babička*, hranú aj v Stupave, Plaveckom Štvrtku, Záhorskej Vsi a Kuchyni. V 1962 SČSP nacvičilo pod vedením režiséra Bernáta *Ďalekú ozvenu*. Deti základnej školy predviedli v roku 1958 – 1961

Marína Havranová, 1956.

hry *Na zakliatom zámku*, *Dve Marienky*, *Zakliati bratia*, *Stratil sa hlásnik Cibula*, *Stotisíc*, *Víťazi*, *Aladinova čarovná lampa*, *Generál a ďalšie*. Zväzarm sa v tejto dobe predviedol hrou *Lampiónová slávnosť*.

V sedemdesiatych rokoch divadlo zastrešoval aj Socialistický zväz mládeže (SZM) pri Osvetovej besede a tak v roku 1972 vznikla hra od Jána Palárika, s ktorou ochotníci získali popredné umiestnenie na prehliadke malých javiskových foriem v Trnave a zvíťazili na krajskej súťaži v Nitre. V roku 1973 našťudovali divadelníci ešte hru *Matka* od Júliusa Barča – Ivana, v 1981 to bola hra *Aká choroba, taká medicína*. Poslednou hrou, ktorú divadelní ochotníci v Lozorne našťudovali podľa kroniky bola v roku 1983 hra *Ženba*.

Byčianka z doliny, 1976.

Podľa obecnej kroniky existuje aj „*Kronika divadelného ochotníckeho krúžku pri Osvetovej besede v Lozorne*“. Ak by ste o nej vedeli, dajte nám, prosím, vedieť na obecnom úrade.

Tému pripravili Vlasta Hubková, Zuzana Filasová a Dana Rušinová

Foto – dr, archív Vilmy Štátnej, Márie Šípkovej a Jozefa Láňyho

„**Zlatá éra**“ (zhruba polovica 20. storočia) ochotníckeho divadla v Lozorne podľa spomienok p. Vilmy Štátnej

Najvýznamnejšie hry	V hlavnej úlohe
Otec	Vilma Šťastná a Vladimír Minarovič
Škriatok	Vilma Šťastná a Jozef Láňy
Nový život	Vilma Šťastná a Jozef Láňy
Gazdiná roby	Mária Jánošová
Mariša	Mária Jánošová
Divá Bára I.	Štefánia Šlosárová
Divá Bára II.	Mária Lančaričová
Inkognito	Helena Paulíková
Svadobný závoj	Anna Hájková
Statky zmätky	Zuzana Šurinová
Ženský zákon	Vilma Šťastná (Mária Jánošová)
Radúz a Mahuliena	Jaroslava Vavrečanová a František Hájek
Kamenný chodník	Anna Hájková

Herci

Valent Matulník, Ondrej Foltýn, Maximilián Foltýn, Maximilián Drahoš, Alexander Kopáč, Alojzia Škopková, Mária Mackovičová, Jozef Foltýn, p. Mazúr, Anna Vinceová – učiteľka, Ivan Jánoš, Matilda Grubárová, František Lehman, učiteľka Mrázová, Mária Adamcová, Lidka Šurinová, Ján Drahoš, Ivan Česnek, Mária Turnerová, Anna Hájková, Jozef Láňy, Vilma Šťastná, Jozef Lehman, Mária Lančaričová.

Réžiséri

Ján Bernát a Štefan Minarovič

Šepkárky

Mária Ondriašová a Mária Minarovičová – učiteľka

Pomocná réžia

pani učiteľka Bernátová

[illegible]

Ochotníci z Banskej Štiavnice

Podľa bývalých lozornianskych ochotníkov dnes už doba amatérskeho divadla nepraje. Problémom je podľa nich nedostatok času strednej a nežáujem mladej generácie o takto strávený voľný čas. Prinášame profil jedného mimoriadne aktívneho amatérskeho divadelného súboru z Banskej Štiavnice, ktorý hrá pre radosť a s veľkým záujmom divákov. Požiadali sme dve z členiek o krátky popis súboru. Už spôsob, akým to urobili, napovedá, že uvoľnená a veselá atmosféra v súbore je zrejme jeho dôležitým zjednocujúcim prvkom a preto sme do príspevku takmer nezasahovali.

Niečo k súboru:

Meno a priezvisko: Paradájz Pikčr

Zamestnanie: komedianti

Počet: ustálený takmer bez "perimén"

Vek: od 21 do 54 (rokov pochopiteľne)

Stav: divadelne stále slobodní bez záväzkov :-), ale s podväzkami

Bydlisko: Banská Štiavnica a okolie

Vznik: dávno, velmi dávno ...

Niečo k názvu:

Paradajz je taký vrch nad Banskou Štiavnicou. Ťažko povedať, či názov vznikol od slova Paradiso čiže raj, alebo od paradajky. Každopádne, keď spolu hráme, máme sa ako v raji a paradajky do nás nikto nehádza. Už niekoľko rokov sa držíme na špici svetovej popularity, najmä v okrese Banská Štiavnica. Vždy máme vypadané (nehráme často a sála je malá :-). Nie sme chvalabohu nikde organizovaní a nikomu zaviazaní a hráme vtedy, keď máme chuť a chce sa nám.

Hrávame len autorské hry a to výlučne od jedného autora, teda autorky. Volá sa Monika Hricová a stále "sa to v nej berie".

Hrávame radi.

Už niekoľko rokov.

Pravdepodobne ai budeme.

Ešte niekoľko rokov.

Až kým nás smrt nerozdelí.

Niečo k hrám:

Chronologicky „od zadku“ čiže od súčasnosti späť do minulosti.

Déja vu alebo opakovanie je matkou veselosti. (r.2009)

Obludárium alebo Adelka ešte nevečerala. (r.2008)

Nebo, peklo, r@j a spát' (r.2007)

No a pred tým : Vtedy na záchode - prvý štyavnycký splachuvací western, O Hlade, K. alebo ako zememerač k povoleniu prišiel, Trojo rozmarňných rozprávání o mužoch a ich ženách...

Banská Štiavnica je krásne historické mesto a možno to motivuje miestnych ľudí k tomu, aby hrali divadlo. Najdlhšiu

Súbor sa už roky takmer nemení. Je to skvelá partia.

takmer 15-ročnú tradíciu má divadelné zoskupenie „Paradájz Pikčr“. Názov v sebe humorne kombinuje meno vrchu nad Štiavnicou s Hollywoodom. Vzniklo pred mnohými rokmi. Zakladateľkou a vedúcou osobnosťou divadla je Monika Hričová, režisérka, scenáristka, herečka, autorka všetkých možných textov, aj k pesničkám, kostýmová návrhárka, manažérka, speváčka a rozsievačka dobrej nálady. Divadlo hrá výlučne autorské hry z jej dielne.

Divadlo je v meste a jeho okolí veľmi populárne. Najčastejšie vystupuje v lete v kaštieli vo Sv. Antone a tak ho poznajú aj návštevníci mesta. Začínali sme so sériou humorných scénok v rámci nočných prehliadok kaštiela a popritom sme sa snažili nacvičiť aj jednu divadelnú hru. Dnes z kapacitných dôvodov nacvičime jednu väčšiu hru, ktorú hráme na nádvorí kaštiela a inde. V ostatnú časť roka vystupujeme väčšinou na požiadanie, divadlo hrá aj v kultúrnych domoch. Párkrát sa predstavilo aj partnerskému mestu Moravská Třebová v rámci tamajších Dní slovenskej kultúry. Ako inak s veľkým úspechom. Na nácvikoch sa stretávame raz týždenne zhromaždenia dva mesiace pred premiérou novej hry. Počet členov sa pohybuje okolo 10 a zloženie je pomerne stále. Nikto z členov sa nechce pripraviť o radosť zo spoločných súšok, príprav javiska, techniky, kulís, kostýmov a v neposlednom rade aj pohybu po javisku pred davmi rozosmiatych divákov.

*Monika Hricová a Silvia Herianová,
členky divadla Paradájz Pikčr
Foto – archív autoriek*

Relax v Dudinciach

Prešiel rok a znova sme si začiatkom júla balili kufre do Dudiniec, aby sme tam strávili týždeň oddychu. Zdravie sme si utužovali pod kontrolou zdravotného personálu. Procedúry, stravovanie, plávanie boli celodenné starosti na tento týždeň. Večerom zneli piesne, vtipy, tanec. Družba sa tiež utužila, keď sa objavila „moravská krv“. Nastal čas návštevy viníc – nie v pote tváre, ale s posedením a občerstvením. Keďže čas bol letný, jeden večer sme sa v prírode stretli pri opekačke. Jubilanti všetkých častovali občerstvením. Pitný režim bol odporúčaný z prameňov, ale tá vôňa nikomu nechutila. Po nádhernom týždni sa už všetci tešili domov, ale robili si aj plány na budúci rok.

Zlata Škopeková, predsedníčka ZO SZĽP

Foto – Vojtech Valach

O rok chcú ísť zas.

Divadlo utíšilo škôlkarov

Hoci bol len začiatok školského roka, už sme 8. septembra 2009 privítali v priestoroch materskej školy bábkové divadlo pána Stažana, ktorý je už tretou generáciou v bábkohereckej rodine. Každý literárny útvar, ale hlavne bábkové divadlo má pre deti svoje osobitosti. My sme tentoraz najmä očakávali, že nám „učička“ plačúce trojročné deti. Splnilo sa nám to, pretože prežili dej divadielka, akoby boli jeho súčasťou. Pozorovať ich vtedy je pre nás, učiteľky, mimoriadne vzácne.

Pre staršie deti má bábkové divadlo iný význam. Rozvíja ich umelecké a citové hodnoty a môže tak pôsobiť na ich charakterové vlastnosti. O divadelnej rozprávke deti ďalej rozprávajú, hodnotia hrdinov, niekedy ich aj kreslia, takže sa im spätne rozvíjajú reč, pamäť, myslenie, predstavy, grafické zručnosti a podobne.

Neuveriteľná je však obrovská radosť a šťastie, ktoré deti prežívajú po celú dobu predstavenia, na ktorom sa musia aj spoločensky správať. Po každom takomto divadielku sa tešíme na ďalšie. Zavítajte k nám v októbri až z Košíc.

Plány

Do konca tohto roka zažijeme ešte dve bábkové predstavenia a tri krásne besiedky - „Úcta starých rodičov“, „Mikuláš“ a „Ježiško na Vianoce“. Možno aj k týmto besiedkam by sme uvítali dobrosrdečného darcu. Okrem toho by sme veľmi radi nadviazali vzťah napr. s domácim koníkom, ovečkou alebo iným zvieratkom, ktoré by sme mohli opakovane navštevovať.

Anna Ledníková, riaditeľka MŠ

Foto – archív MŠ

Divadlo pána Stažana.

V októbri príde divadielko z Košíc.

V Abelande bojovali o princeznú

S príchodom septembra sme na Abelande privítali nového člena rodiny Matúška Abela a zároveň Dedinka remesiel opäť po prázdninách obnovila soboty v duchu tradície a histórie. Prvé na rade boli ryby, ktoré sú vyobrazené aj na našich minciach, ďalšia sobota bola v znamení psíkov a ich milovníkov, na našom vinobraní sme spracovávali hrozno a vyrábali víno.

V sobotu 10. októbra 2009 sme videli ukážky historickej bitky z 12. storočia s turnajom o spanilú princeznú. Plánujeme tiež súťaže vo vyrezávaní tekvic, tradičnú zabíjačku, Hubertovu jazdu, vianočné trhy... Tešíme sa, že nás navštevujú najmä rodiny s deťmi, ktorým sme začali stavať drevené detské ihrisko.

Občianske združenie Abeland ďakuje svojim sponzorom z radov Lozorňanov, najmä firme Karovič, Hasit, Pile Igor Šimek, Poľnohospodárskemu družstvu a iným priaznivcom.

Rodina Abelových

Foto – archív Abelandu

V historickej dedinke nájdete tradičné remeslá,

historické odevy i hudbu.

Ďakujeme za dar

Nestáva sa tak často, že sme z akýchkoľvek pohnútok obdarovaní, i keď sa to už v minulosti stalo. Tentokrát sa na nás usmialo šťastie v podobe troch zánovných televízorov. Ďakujeme za ne páňovi Štefanovi Eliášovi, poslancovi obecného zastupiteľstva.

Anna Ledníková, riaditeľka MŠ

Detský tábor na Abelande

Stretli ste sa už niekedy s nejakým svätcom? Že nie? Tak to ste určite neboli tento rok na dennom detskom kresťanskom letnom tábore, ktorý sme organizovali od 3.-7. augusta 2009 na miestnom ranči Abeland.

Všetko sa to začalo v pondelok ráno svätou omšou v našom kostole, kde sme si spoločne vyprosovali požehnanie pre celý náš tábor. Po nej sme deti vyviezli autami na Abeland, kde nás privítal náš pustovník vo svojej pustovni. Každý deň bol od 8:00 do 16:00 pre deti pripravený zaujímavý program. Po rannej modlitbe a hymne tábora sme sa prostredníctvom scénky zoznámili s Laurou Vicuňou, Jánom Máriou Vianneyom, Máriou Goretti, Katarínou Laboure a Dominikom Sáviom – ľuďmi, ktorí obetovali svoj život z lásky k Bohu za svojich blížnych. Ako správni pustovníci sme si vyrábali habity (batikované tričky), ružence (z vrchnákov od fliaš), rehoľné opasky či medailóniky Panny Márie. Nechýbali rôzne súťaž, tajnička, či stopovačky, pri ktorých najšikovnejšie družstvo získalo poklad dňa – obrázok svätého, o ktorom sme sa v ten deň rozprávali, a ktorý sme potom zavesili ako vitráž na ranči v kostolíku. A keďže každý stredoveký človek určite vedel jazdiť na koni, túto zručnosť sme si vyskúšali aj my. Na záver tábora na nás čakala na fare veľká torta, po ktorej sa len „zaprášilo“. Celý tábor sme zakončili scénkami zo života svätých, ktoré si deti pripravili pre svojich rodičov. Spoločne sme sa potom pobrali na svätú omšu, pri ktorej sme ďakovali za všetko krásne, čo sme počas toho týždňa prežili.

Rada by som ešte poďakovala všetkým animátorom i pánom

Prázdninová stanovačka

„Komu sa nelení, tomu sa zelení,“ zvykne sa hovoriť. Nám sa veruže nelenilo a na konci júla sa partia „13 statočných“ vybrala na dlho očakávanú trojdňovú stanovačku. Všetko to začalo v stredu ráno svätou omšou v našom kostolíku, kde sme si vyprosovali požehnanie celej akcie. A potom hybaj si rozdeliť posledné veci do ruksakov a mohli sme vyraziť. Naša trojhodinová túra sa začala v Plaveckom Podhradí. Spoločnými silami a obetovaním svojich námah za druhých sme ju úspešne zvládli. Cieľ – Amonova lúka – dosiahnutí!

By ste inak neverili, koľko sa človek na takej stanovačke nového dozvie a naučí! Napríklad ako zhotoviť parádnú hojdačku, vystrúhať varechu z obyčajnej paličky, či vyskúšať si svoju odvahu pri lezení. Zistíte aj to, ktoré veci sú ozaj nevyhnutné (50 m lano), a bez ktorých sa naopak dá prežiť (spacák). Všeličo sme videli, všeličo sme objavili, ale najväčšou atrakciou celého pobytu bol jednoznačne baseball, od ktorého chlapcov odlákali iba „kuchynské či konzumovacie“ povinnosti v našej dočasnej kuchyni u „Veverky“. Krásnym darom od Pána Boha bola pre nás skupinka asi šiestich turistov, z ktorých sa „vykľuli“ miništranti na čele s pánom kaplánom, hľadajúci miesto, kde by mohli odslúžiť svätú omšu. Opustili sme teda svoje hry a spolu sme slávili svätú omšu.

Tri dni však ubehli ako voda a my sme sa museli vrátiť zase domov. Boli to však nádherné a nezabudnuteľné chvíle, na ktoré i teraz s úsmevom spomíname.

Monika Foltýnová,

Foto – autorka

Členovia „expedície“ na Amonovu lúku.

Ako správni pustovníci sme si vyrábali habity.

farárov za spoluprácu pri organizovaní tábora, za všetku ich námaľu a obetavosť. Veľmi pekne ďakujem Andrejke Abelovej a Zuzke Filasovej, že sa starali o naše hladné žalúdky, ako i všetkým, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomohli.

Monika Foltýnová, Foto – autorka

Boli s nami aj tí najmenší.

Príďte si zaspievať

Po dlhých prázdninách sa nezačala iba škola, ale i ďalší rok nášho Vajíčka. Vajíčka? No predsa detsko-mládežníckeho spevokolu. Okrem, či ste malí a či veľkí, pozývame vás i vás **každý piatok okrem prvého piatka a každú prvú nedeľu v mesiaci každý hodinu pred svätou omšou na faru**, kde sa naučíme nejaké nové pesničky, ktoré spievame na detských svätých omšiach.

Tešíme sa na vás!

Zuzka Ondrušová a Monika Foltýnová, vedúce spevokolu Vajíčko

Foto – archív autoriek

Vajíčko vystúpilo aj na Sviatku hudby.

Príďte diskutovať o Muške!

Milé mamičky najmenších detí, príďte na stretnutie o ďalšom smerovaní Materského centra Muška. V čase, keď sme ho zakladali, bolo **hlavnou náplňou** jeho činnosti – hra pre deti, v ktorej si zvykali na kolektív a zároveň aj na prostredie lozornianskej materskej školy. Popritom sme sem-tam zorganizovali hudobnú, či výtvarnú výchovu, besedu s odborníkom na tému blízku tomuto životnému obdobiu, ale aj kurz prvej pomoci zameraný na najmenšie deti, či kurz sebaobrany.

Muška sa však stala **dôležitým priestorom aj pre stretnutia mamičiek**, ktoré takto nadväzovali kontakty v dedine, keďže mnohé z nich sa do nej prisťahovali a nemali tu nikoho známeho. Za seba môžem povedať, že to bolo to najlepšie, čo sme mohli urobiť. Dnes sme celkom dobrá partia veselých žien, ktoré už síce deti poslali do škôl, ale naďalej sa stretávajú pri rôznych iných príležitostiach. Z týchto stretnutí už navyše vzišiel ne jeden dobrý výstup aj pre Lozorno – altánok v škole, Milá pre mamu, Sviatok hudby, či najnovšie práve otvárané Centrum kultúry a vzdelávania.

Zdá sa však, že doba pokročila a záujmy terajších mamičiek najmenších detí sa zmenili. A my by sme potrebovali vedieť, čo sa dá urobiť pre to, aby Muška opäť ožila.

Pozývame Vás preto v čo najväčšom počte na diskusiu o budúcom smerovaní Mušky.

Streda 21. októbra 2009 o 16:30 v materskom centre Muška (zboku škôlky). Ak nemáte kam dať dieťa, prinesť ho so sebou. Hlavne príďte a hovorte!

Teší sa na Vás

Dana Rušinová a Borka Hurajová

Škola otvorila svoje brány

*„Zas školský zvonec hlaholí
Pesničku staronovú...
Do lavíc pekne za sebou
Sadajú žiaci znovu.
Čakajú učiteľa...
Začína stará pesnička,
čo ešte nedoznala.“*

Brána základnej školy v Lozorne sa 2. septembra 2009 otvorila pre 231 žiakov. Bolo medzi nimi i 28 prváčikov, ktorí tak veľmi očakávali prvý školský deň. Mocne držali za ruku svojich rodičov a v ich očiach bol strach, ale i zvedavosť, čo im prinesú nasledujúce dni v školských laviciach. Po dvoch letných mesiacoch, ktoré priniesli nové zážitky, priateľstvá, sa žiakom veru ťažko otvárali dvere tried.

Školský rok 2009/2010 je pokračovaním novej školskej reformy v 1., 2., 5. a 6. ročníku. Rozbehli sme tiež krúžkovú činnosť v športovom, stolno-tenisovom, hádzanárskom, aerobickom, počítačovom, výtvarnom krúžku a krúžku ruského jazyka a mažoretiek.

Je pravdou, že pre pedagógov nie je ľahké zaviesť reformu do praxe. Najmä ak sa borí s nedostatkom učebníc, čo je však celorepublikový problém. No povedané slovami literáta: „Dobrý učiteľ víta ráno v škole deti s úsmevom, povzbudzuje a oceňuje žiakov, je citovo vyrovnaný, tvorivý, vie si „obuť detské topánky“. A to učiteľia tejto školy vedia. Škola pritom dýcha mladostou, elánom a keby mohla, tak by hovorila o neskutočných príbehoch, o sklamaníach, úspechoch, radoostiach, prvých láskach a starostiach školského života. Za všetky tie príbehy na záver jeden skutočný. Na hodine náboženskej výchovy sa pýta katechéta, či deti vedia vymenovať sedem svätých sviatostí. Najprv je ticho a potom malá Natália zdvihne hrdo ruku a hovorí: „Ja to viem! Pondelok, utorok, streda, štvrtok, vtom zastane a povie, ale veď i tých dní je sedem.“ I takýto je život v našej škole.

Mária Lazarová,
učiteľka ZŠ

Umelecká škola sa sťahuje!

Nový kultúrny dom nám padol rovno z neba! Ale, aby som bol realistom - srdečná vďaka všetkým, ktorí sa pričínili o myšlienku a realizáciu nového kultúruku!

Našu umeleckú školu navštevuje v tomto roku 61 detí z Lozorna v hudobnom, tanečnom a výtvarnom odbore, teda dve nové triedy v kultúrnom dome využijeme naplno. Od septembra vyučuje výtvarnú triedu Ľubica Kainová – poslucháčka V. ročníka Vysoké školy výtvarného umenia v Bratislave a tanečnú triedu vedie rodáčka z Ostravy Hana Čihánková, momentálne poslucháčka Vysoké školy múzických umení v Bratislave.

V šiestom roku našej existencie opäť „expandujeme“. Rozširujeme naše pôsobenie do obcí Láb a Vysoká pri Morave, čiže snažíme sa šíriť umenie v 7 obciach. Pribrali sme pedagóga na spev Juliu Ščepánovú, Lozornianku, ktorú mnohí poznajú z jej operných vystúpení na *Sviatku hudby*. Celkový počet detí v našej škole je dnes už 172.

Chcel by som tiež poďakovať pánovi Jánovi Daňovi, riaditeľovi ZŠ za päťročnú ústretovosť s prenájmom triedy. Milí Lozornania, verím, že budete mať aj tento školský rok radosť z malých umeleckých kreácií Vašich detí.

Peter Vrbínčík, riaditeľ školy

Pinnacle pozýval na golf

Dva dni golfovej akadémie s trenérmi z Golf Club Pegas v Lozorne, to bol druhý ročník PointParks Summer Golf Academy 2009, ktorý v horúcich augustových dňoch tohto roku zorganizovala spoločnosť Pinnacle, developer a prevádzkovateľ logistického centra PointPark Bratislava v Lozorne. Medzi pozvanými boli jej obchodní partneri najmä z logistickej a developerskej branže, ale aj predstavitelia obce Lozorno a zástupcovia médií.

Trenéri sa venovali desiatkam začiatníkov i pokročilým hráčom. Program zahŕňal nácvik puttingu, chippingu, pitchingu, odpalov, nácvik vysokého a nízkeho úderu, dlhej a krátkej hry, hry z piesku i precvičenie odpalu zo šikmyny. Spustením programu podujatia boli testovacie jazdy na aute Smart od spoločnosti Mercedes-Benz. Hráči tiež zápolili o zaujímavé ceny v súťaži The Longest Drive a v puttovaní. Tí pokročilí si zahrali aj mini turnaj. „Tešíme sa záujmu našich obchodných partnerov a priateľov o podujatie PointParks Summer Golf Academy 2009, ktorej cieľom bolo rozvíjať nielen golfové zručnosti, ale aj iné ako obchodné stránky našich vzťahov,“ podčiarkol Peter Bečár, country manager spoločnosti Pinnacle pre SR.

(dr)

Foto – archív Pinnacle

Medzi pozvanými boli aj zástupcovia obce.

Poľnohospodári sa nevzdávajú O situácii v poľnohospodárskom družstve Lozorno.

Škorce z lozornianskych vinogradov už definitívne odleteli. Čulý ruch pri zbere hrozna im nedá šancu pochutnávať si na sladkom hrozienku. Zber hrozna je jednou z posledných zberových a zároveň aj predzvestou končiacich sa letných prác. To však neznamená, že už je všetko hotové. Pokiaľ poľia zakryje snehová perina, čaká nás ešte veľa práce. Musíme ešte pobalíkovať a zvieŕť do senníka poslednú kosbu sena, pozbierať posledné hektáre kukurice na zrno, vyhnojiť a pripraviť pôdu na seju a vysiať oziminy.

Je predčasné hodnotiť, čo sa nám v roku 2009 podarilo a čo sme si predstavovali lepšie. Napriek tomu som rád, že môžem touto cestou aspoň čiastočne zbilancovať necelých 9 mesiacov práce na poľnohospodárskom družstve (PD) v Lozorne. Je veľmi dôležité, aby občania boli správne informovaní o našej činnosti a to aj preto, že niekto „dobře informovaný“ rozširuje katastrofickú správu o „krachu“ PD Lozorno.

Napriek tomu, že kríza sa tvrdo dotkla aj nás, ubezpečujem vás, že fámy o likvidácii, krachu či predaji PD sa nekladajú na pravdu. Pred časom som napísal stručný článok o opatreniach, ktoré sme boli nútení urobiť, aby sme zmiernili dopad krízy na naše družstvo. Tieto opatrenia si vyžiadali a stále aj vyžadujú zvýšené nároky najmä na ľudí, ale prejavujú sa aj na miernom poklese produkcie. Dnes môžeme konštatovať, že sme sa rozhodli správne.

Rastlinná výroba kolísala

Pod vplyvom suchého počasia vo fenofáze klasenia a tvorby zrna bolo katastrofické sucho, čo malo za následok, že zrno bolo drobné a v priemere obilniny nedosahovali ani 2 tony z hektára. To, o čo nás príroda ukrátila na obilí, to nám v hojnej miere nahradila na peknej úrode sena a senáže, ale hlavne vo vysokej úrode kukurice. Je to už druhý rok po sebe, čo sme v kukurici dosiahli rekordné výnosy. Vyrobili sme dostatočné množstvo senáže, kukuričnej siláže, CCM kukurice (drvené zrno ošetrené Schaumasilom vo vakoch) plus zrno kukurice. Ťažko odhadnúť, aká bude úroda hrozna. Podľa všetkého od priemeru budeme ďaleko, ale čo stratíme na množstve, to by sa malo prejavíť v kvalite a následne aj na cene. Možno by sa niekomu zdalo, že sme s niektorými prácami na úseku rastlin-

nej výroby trochu pozadu, ale nie je tomu tak. Tým, že sme vynechali na niektorých parcelách jednu operáciu – podmiatku, ušetríme na pohonných hmotách, niečo na pracovných silách, ale aj na strojoch.

Dobytok nepredáme

Náš podnik má nosný program v živočíšnej výrobe – produkcii mlieka. Všetkým je nám jasné, že v tomto období je to jedna z najťažších činností v rezorte poľnohospodárstva. Prebytok mlieka v celoeurópskom meradle zneužívajú spracovatelia a obchodné reťazce. Už v druhom polroku 2008 začala prudko klesať nákupná cena surového kravského mlieka. Priam dehonestujúca bola nákupná cena v mesiacoch od marca do júla 2009, kedy kulminovala okolo 0,17€/l. Pri takejto cene sme mali pokrytých sotva 50 % nákladov. Na september stúpila cena na 0,20€/l a zástupca firmy Rajo nás informoval, že cena pôjde postupne hore aj pod vplyvom rôznych protestných akcií v rámci Euroregiónu. Čiastočné zmiernenie dopadu na producentov mlieka došlo aj vo forme podpory na veľkú dobytčiu jednotku od ministerstva pôdohospodárstva.

Je veľa poľnohospodárskych podnikov, ktoré buď spanikáril, alebo skutočne nevedeli udržať ekonomiku tak, aby prežili. Jednoducho začali predávať svoje stáda dobytka. Na druhej strane sú firmy, poľnohospodárske podniky, ktoré v tomto období rozširujú stavy a dobytok nakupujú. To znamená, že určite dôjde ku opätovnému prebudeniu dopytu po mlieku. My rozhodne nebudeme náš dobytok predávať.

Dlhé roky plemenárskej práce, ale aj investície do modernizácie prevádzok na úseku živočíšnej alebo rastlinnej výroby nás zaväzujú k ďalšiemu rozvoju poľnohospodárskeho družstva v Lozorne. Využili sme preto aj možnosť zapojiť sa do projektov v rámci rozvoja vidieka dotovaných z eurofondov. O týchto aktivitách poinformujeme v nasledujúcom čísle.

Prajem čitateľom a všetkým občanom Lozorna veľa krásnych jesenných dní a napriek kríze mnoho optimizmu a elánu. Na záver jedno motto: VÍTAZI TO NIKDY NEVZDÁVAJÚ. TÍ, ČO TO VZDAJÚ, NIKDY NEZVÍTAZIA !

Ing. Štefan Jančár,
riaditeľ poľnohospodárskeho družstva

*Hoci je to protizákonné, v Lozorne sa naďalej vonku spaľuje. Koncom septembra sme toto zazreli na Záhumenciach, ale páli sa aj za štrekou, či v okolí športového námestia. Našťastie, nový kamerový systém bude schopný identifikovať miesto, kde sa páli a obec-
ná polícia bude môcť flexibilne zasiahnuť. Foto – archív OÚ*

Leto na priehrade

Júl je prvý prázdninový mesiac, preto boli vody plné detí, rekreatantov, vodákov a nás rybárov.

Na kaprových vodách možno vtedy non-stop loviť okrem celoročne hájených rýb aj tie ostatné. Tento spôsob lovu vyhovuje hlavne rybárom, ktorí lovia podľa zásady „Chyť a pusť“. No nájdu sa aj takí, ktorí to chcú zneužiť. Tento neobmedzený spôsob lovu počas mesiacov júl, august a september ich robí veľmi náročnými na kontrolu. Členovia rybárskej stráže a hlavne tí zodpovední majú čo robiť, aby ako-tak udržali rybársky poriadok.

Výbor miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu (MO SRZ) v Lozorne v spolupráci s pánom Bočevom usporiadal 25. júla 2009 tradičné rybárske hody. Počasie nám tentoraz prialo, ale problém bol s elektrinou. Po veternej smršti, ktorá sa prehnala nad Záhorím, sme museli kvôli neistému napätiu na vodnej nádrži zabezpečiť výkonnú elektrocentrálu od firmy Ettes elektrík, za čo im touto cestou ďakujeme. Akcia bola veľmi dobre zorganizovaná. Firma pána Bočeva zabezpečila komplet všetky stánky s občerstvením. Dovolím si povedať, že tohtoročné rybárske hody dopadli veľmi dobre, aj keď nám to niektorí nepriali. Petrov zdar!

Ladislav Štefek, predseda MO SRZ Lozorno

Chce dokončiť rozbehnuté iniciatívy

Ak premýšľate, či ísť na voľby do samosprávy vyšších územných celkov (VÚC) teraz v novembri, skúste si prečítať nasledujúce riadky. MUDr. Adriana Foltýnová (38), kandidátka na poslankyňu Bratislavského samosprávneho kraja (BSK) za obec Lozorno vám snáď dá v rozhovore odpovede na všetky vaše nejasnosti.

Predstavte sa nám krátko.

V Lozorne bývam so svojou rodinou od roku 1995. Od roku 2002 tu pracujem ako očná lekárka.

Odkedy ste poslankyňou VÚC?

Za poslankyňu BSK som bola zvolená v roku 2005.

Prečo sa lekárka s vlastnou praxou zaujíma aj o komunálnu politiku?

Bola som požiadaná, aby som vo voľbách do VÚC v roku 2005 ako jediná žena zastupovala pravicovú koalíciu v malackom okrese. Na Záhorí žijem a pracujem, denne prichádzam do styku s množstvom ľudí, dozvedám sa o ich každodenných problémoch. Kandidovať ma presvedčil aj katastrofálny stav malackej nemocnice, nevyhovujúci stav ciest v našom okrese, absolútna absencia stredného odborného školstva a podobne. A pretože som zvyknutá ľuďom pomáhať, rozhodla som sa aktívne zúčastniť na zveľadení nášho kraja a okresu. Našťastie sa práca lekárky dá spojiť s poslaním poslanca VÚC, o čom vás, verím, presvedčia moji pacienti.

Čo je náplňou práce poslanca VÚC?

Úlohou VÚC je rozvíjať región súčasne s rozvojom jeho miest a obcí. BSK vykonáva správu všetkých stredných škôl a školských zariadení v kraji, konzervatórií a študentských domovov, je zriaďovateľom domovov sociálnych služieb, pre seniorov, zariadení pestúnskej starostlivosti, divadiel (Aréna, Ludus, Astorka Korzo 90, Bábkové divadlo), spravuje cesty II. a III. triedy, zabezpečuje dostupnú lekársku, lekárenskú a ošetrovateľskú starostlivosť v regióne, monitoruje a zabezpečuje rozvoj cestovného ruchu na území kraja a podieľa sa na rozvoji cezhraničnej spolupráce. Tým, že si občania zvolia svojich zástupcov do samosprávy VÚC, budú mať možnosť ovplyvňovať rozvoj a budúcnosť celého regiónu.

Poslanec VÚC sa minimálne raz za 2 mesiace zúčastňuje zasadnutia zastupiteľstva, kde sa rokuje o základných otázkach BSK, o potrebách jednotlivých okresov a požiadavkách voličov. Medzitým poslanec pracuje vo svojej z 9 komisií. Ja pracujem v zdravotníckej komisii. Poslanec je zároveň členom Rady školy minimálne na 2 stredných školách, zriadených BSK. Stretáva sa s občanmi a spolupracuje s miestnymi samosprávami.

Čo sa Vám podarilo zrealizovať z Vašich plánov?

Aktuálny stav rozloženia síl vo VÚC (14 poslancov za okresy Malacky, Pezinok a Senec oproti 36 poslancom bratislavským) na čele so zvoleným predsedom Vladimírom Bajanom veľa napovie o zložitom presadzovaní potrieb vidieka a prideľovaní finančných prostriedkov na jeho rozvoj. Navyše obce v BSK sú znevýhodnené pre takmer minimálne možnosti čerpať prostriedky z eurofondov.

Aj napriek týmto úskaliám sa nám podarilo zrealizovať a rozpracovať niekoľko projektov. Revitalizovala sa malacká nemocnica, ktorá bola vo veľmi zlom stave. Dnes je prenájatá Nemocničnej a.s., ktorá časť akcií predala mestu Malacky, čím sa mesto priamo podieľa na jej riadení a kontrole. Nemocnica je dnes moderným zariadením, čím sa výrazne zlepšila kvalita a dostupnosť zdravotnej starostlivosti pre občanov Záhoria. S týmto súvisí aj zavedenie rajonizácie v roku 2008 pre praktických lekárov, zubárov a gynekológov, čo znamená, že každý občan BSK bude mať zabezpečenú dostupnú zdravotnú starostlivosť. BSK tiež presadil, aby Nemocnica Malacky bola zaradená do minimálnej siete zdravotníckych zariadení. V rámci MHD a prímestskej dopravy bol schválený jednotný tarifný

a informačný systém, ktorého podstatou je zjednodušenie nákupu a používania cestovných lístkov.

BSK spravuje cesty II. a III. triedy, prostredníctvom spoločnosti Regionálne cesty Bratislava, a.s., ktorá opravila množstvo výtlkov. Podarilo sa nám presadiť výmenu vozovky medzi obcami Jablonové a Pernek, zámer rekonštrukcie mosta v Malackách, či vybudovanie prístrešku pre prímestskú dopravu na Patrónke (Viac na s. 5). Poslanci schválili vybudovanie multifunkčnej športovej haly v Petržalke pre všetkých občanov BSK. V septembri 2008 sme schválili zámer zriadiť v Malackách strednú odbornú školu, ktorú náš okres potrebuje. Odvtedy prebiehajú rokovania so zástupcami BSK a predstaviteľmi mesta. Zrekonštruoval sa tiež kaštieľ a park v Stupave.

V roku 2008 som informovala predsedu BSK o nepriaznivom stave okien a elektroinštalácií na Gymnázium 1. mája v Malackách, ktoré boli kompletne vymenené. Spoločne so zastupiteľstvom obce Lozorno sa mi podarilo získať podporu BSK a Národnej diaľničnej spoločnosti na výstavbu kruhového objazdu na štátnej ceste z Malaciek do Stupavy pred obcou Lozorno.

Prečo kandidujete opäť?

Podarilo sa nám rozpracovať niekoľko významných projektov, ktoré by nemali upadnúť do zabudnutia. Druhé volebné obdobie by malo priniesť ich realizáciu.

Má obec špeciálny prínos z toho, že jej občan je poslancom VÚC? Ako sa to prejavilo, prípadne prejaví v Lozorne?

VÚC znamená rozšírenie a posilnenie možnosti občana spravovať veci verejné. Spolupráca predstaviteľov obce s poslancom VÚC má svoj význam a opodstatnenie pri úlohách, ktoré prekračujú rámec obce. Pre Lozorno to znamená všetko to, čo som už spomenula vyššie - kvalitné cesty, kvalitná zdravotná starostlivosť, budem sa usilovať o to, aby naše deti nemuseli cestovať za vzdelaním len do Bratislavy, ale aby bola aj v Malackách stredná odborná škola. Za veľmi podstatné považujem aj dokončenie mojej snahy o vybudovanie kruhového objazdu pred Lozornom. Podľa VZN č. 8/2005 môže obec požiadať BSK o poskytnutie dotácie z jeho rozpočtových prostriedkov, čo je výzva pre naše obecné zastupiteľstvo, aby vypracovalo projekty, za ktoré budem na poli BSK bojovať.

Ako sa s Vami môžu občania skontaktovať?

Kontakt na mňa je info@ocnaambulancia.sk alebo na t.č.02/65458684-86. Rada sa stretnem s občanmi aj osobne.

(dr)

Foto – Dana Rušinová

Aj pacienti očnej ambulancie sú zdrojom podnetov pre prácu poslankyne VÚC.

Žijú medzi nami • Žijú medzi nami • Žijú medzi nami • Žijú medzi nami • Žijú medzi nami • Žijú medzi nami

Ešte by si zahrali

Sú najstaršími pamätníkmi ochotníckeho divadelníctva v Lozorne. Hrávali spolu mnohokrát. Ako mladí stvárňovali najmä zaľúbencov, či mladých manželov. Neskôr už hrávali rodičov i prarodičov. Dnes radi spomínajú na časy, keď hrať divadlo bolo pre nich a ich skvelú divadelnú partiu pasiou. **Pani Vilma Šťastná (80) a pán Jozef Lányi (85).**

Vilma Šťastná a Jozef Lányi spolu mnohokrát vystupovali.

Držalo ju nad vodou

Pani Vilma sa do Lozorna vydala z Plaveckého Podhradia zhruba v polovici minulého storočia. Už v detstve sem-tam recitovala, avšak zážitok z filmu o baletke, ktorý videla v kine v tamjších kasárňach, v nej natrvalo prebudil záujem o umenie. Chcela byť baletkou. Výchova v tej dobe však bola prísna, preto otec dôrazne povedal: „Tak toto som počul naposledy.“ Predstava baletky v 30-tych rokoch 20. storočia skôr pohoršovala, ako budila obdiv. K umeniu sa napokon dostala v Lozorne, kde balet zamenila za divadlo a neolutovala. „Držalo ma nad vodou pri mojom smutnom živote.“

Keď po príchode do Lozorna zistila, že sa tu hrá divadlo, išla sa hneď pozrieť. Hru *Radúz a Mahuliena* hrali ešte v „starom kine“ (dnešný bufet na rohu Novej a Staničnej ulice). Veľmi ju inšpirovalo, no nenabrala odvahu zapojiť sa. Pre lozornianske divadelné dosky ju objavil až režisér Štefan Minarovič. „Pracovala som na vtedajšom Miestnom národnom výbore a pri sobášoch som zvykla recitovať.“ Manželia Minarovičovci ju vtedy presvedčili, aby hrala a zostala im verná až do začiatku 70-tych rokov, kedy odišla pracovať na Krajský národný výbor do Bratislavy a už nemala čas na nácviky.

Vilma Šťastná (prvá sprava) v divadelnej hre „Svadobný závoj“.

Hoci mala prísne detstvo, mama sa vždy prišla na jej divadelné predstavenie pozrieť. Veľmi ju podporovala aj svokra, ktorá jej dokonca počas prestávok nosila do zákulisia deti na kojenie. „V divadle sme prežívali radosť zo života, najmä, keď sme videli, ako ľudia žiadajú ďalšie predstavenia,“ spomína Vilma Šťastná. Úryvky z hier si potom hovorievala aj v bežných situáciách, pri domácich prácach, či pri gratuláciách. Trému mávala len pri premiére. „To sme vždy nakúkali spoza opony, kto sedí v prvom rade. Ale, keď som vyšla na pódium, už som nikoho nevidela.“ A tréma ustúpila. Možno aj preto, lebo mali dobré šepkárky.

Ako jedna rodina

Pán Jozef Lányi nemal nikdy trému. Akurát si spomína, že v jednej hre mal problém držať cigaretu a hrať, keďže nefajčil, nevedel ako ju prirodzene držať. K divadlu sa dostal až ako dospelý. Podľa jeho slov to bolo zrejme preto, lebo bol aktívny v organizovaní spoločenského života v obci. Hoci spočiatku pracoval na plánovacom odbore železníc, neskôr sa stal na 9 rokov predsedom družstva a odvtedy pracoval v Lozorne. Vyše dvadsať rokov pôsobil v rôznych funkciách aj v miestnom národnom výbore. Vďaka svojim organizačným schopnostiam, ale i nadšeniu sa venoval kultúrnemu i športovému vyžitiu Lozornanov. Čo ho však priviedlo k divadlu, si už nepamätá. „Možno organizovanie procesií,“ spomína. Aj jeho objavil režisér Minarovič. „Bol fešák, tak ho všade brali,“ smeje sa pani Vilma. Divadlu však zasvätil celý svoj aktívny život. Aj pri spomienke naň sa mu rozžiaria oči: „Celá dedina bola vtedy ako jedna rodina. Spolu sme sa podieľali na jej živote. Taký obecný kolektív sme boli, všetci sme sa poznali.“ V divadle bola podľa jeho slov navyše výborná partia a žili ním celé rodiny. „Divadlo nám dávalo chuť do života. Bola to pasia, no vedeli sme sa tu aj poriadne vyblbnúť,“ usmieva sa pán Jozef.

Spoločné hry

Najviac sa smejú na hre *Nový život*, kde pán Jozef hral gazdu – ožrana a pani Vilma jeho nešťastnú ženu. *Nový život* však neznamenal zmenu v živote gazdu. „Toho zatvorili do väzenia,“ hovorí so šťastným výrazom v tvári pani Vilma, pretože potom začala nový život práve jej postava. Spolu s pánom Lányim si ešte zahrali v hrách *Škriatok*, *Otec*, *Zlomená pýcha* a možno aj ďalších. Bolo tých hier v Lozorne však toľko, že si to po tak dlhom čase už všetko ani nepamätajú.

V živote Vilmy Šťastnej a Jozefa Lányiho zaujalo divadlo jedno z významných miest. Ak si neviete úplne predstaviť, o čom hovorím, skúste sa ich na divadlo spýtať. Zrazu vás ovanie pocit nesmierného šťastia, ktoré z nich bude každou hláskou vyžarovať. A tak som sa ich na záver spýtala, či by si ešte zahrali. Spočiatku trochu zaskočení otázkou napokon priznali: „Hneď. Hoci aj malú roličku.“

Dana Rušinová

Foto – autorka, archív VŠ a JL

Jozef Lányi v divadelnej hre v 50-tych rokoch.

Urbárske reštitúcie sa konečne pohli

Dňa 19. septembra 2009 sa v priestoroch TJ uskutočnilo valné zhromaždenie Združenia urbárskych lesov a pasienkov v Lozorne. Bolo vyvrcholením poldruha-ročnej práce Komisie pre riešenie problémov reštitúcie urbárskych pozemkov v Lozorne, ktorá vznikla pri obecnom zastupiteľstve v máji 2008.

Reštitučné nároky oprávnených osôb k urbárskym pozemkom sa v Lozorne neřešili od roku 1992, kedy spoločenstvo uplatnilo reštitučný nárok. Neriešené problémy sa nakopili, situácia v intraviláne obce, kde majú občania postavené rodinné domy na bývalých urbárskych pozemkoch, sa pre mnohých stala neudržateľnou. Cieľom valného zhromaždenia bolo prijať uznesenie, ktoré otvorí cestu pre všetkých občanov, ktorí dodnes nemali žiadnu mož-

nosť usporiadať si vlastníctvo k pozemkom pod svojimi domami, v dvoroch, či záhradách v intraviláne obce. Valné zhromaždenie jednohlasne prijalo uznesenie na odpredaj pozemkov nachádzajúcich sa v intraviláne obce pochádzajúcich z pôvodných urbárskych parciel. Pozemky odpredá poľnohospodárske družstvo Lozorno na základe súhlasného vyjadrenia výkonného výboru Združenia urbárskych lesov a pasienkov v Lozorne. Ďalej valné zhromaždenie uložilo výkonnému výboru vykonať všetky právne úkony potrebné k usporiadaniu majetkových pomerov k pozemkom.

Komisia sa bude spolu s výkonným výborom naďalej pravidelne stretávať na obecnom úrade a postupne predvolávať občanov, ktorí nemajú usporiadané vlastnícke

vzťahy na pozemkoch pod svojimi domami. Občania budú takto oboznámení s postupom a podmienkami predaja a s krokmi, ktoré bude potrebné nevyhnutne zabezpečiť, aby sa predaj mohol uskutočniť.

Veríme, že spoluprácou a pochopením zo strany občanov sa podarí túto boľavú záležitosť Lozorna doviesť do úspešného konca. Rovnako sa týmto otvorí cesta aj na priznanie vlastníctva k ostatným urbárskym parcelám v extraviláne obce, ktoré sú poľnohospodárskou pôdou a dlhoročné otázky nad urbárskymi pozemkami v Lozorne už čoskoro budú minulosťou.

*Ing. Jaroslava Bojkovská,
členka Komisie pre riešenie problémov
reštitúcie urbárskych pozemkov v Lozorne*

Vyhodnotenie predzáhradiek

Kultúrna komisia vyhodnocovala koncom leta úpravu predzáhradiek. Mnohé z nich boli priam očarujúce, preto bolo voľba najkrajších predzáhradiek Lozorna zložitá. Komisia sa nakoniec rozhodla nasledovne:

1. Eva VALENTOVÁ,
2. Eva ŠÍPOVÁ,
3. Pavol MIKULÁŠEK,

Gozovská ulica
Gozovská ulica
ulica pri Majeri

Chceme zároveň poďakovať aj všetkým ostatným občanom, ktorí sa snažia o udržanie čistoty a poriadku nielen vo svojich záhradách, ale aj predzáhradkách.

*Kultúrna komisia
Foto – Lucia Hájniková*

1. miesto

2 miesto

3. miesto

Nová hala prinesie 40 pracovných miest

Zástupcovia spoločnosti PointPark Properties odovzdali koncom septembra tohto roku za účasti predstaviteľov miestneho zastupiteľstva novú halu vo svojom distribučnom parku v Lozorne do užívania spoločnosti Mobelix. Hala má rozlohu 28000 m² a podľa developera je najväčšou transakciou výstavby na mieru na trhu logistických hál v tomto roku. Výstavba haly predstavovala investíciu približne 15 mil. eur a našej obci prinesie okrem iného aj 40 nových pracovných pozícií. Möbelix ju bude využívať ako centrálny distribučný sklad pre predajné siete nábytku v strednej Európe, najmä v Rakúsku, Česku, Maďarsku a na Slovensku.

„Teší nás, že aj v podmienkach ovplyvnených krízou sme dokázali pokračovať vo výstavbe parku. Nová hala je dôkazom, že lokalita parku a vysoký štandard služieb môžu prilákať významných nájomcov ako je Möbelix aj v týchto časoch,“ povedal Peter Bečár, výkonný riaditeľ spoločnosti PointPark Properties pre SR a dodal, že spoločnosť už „rozmyšľa o ďalšom rozšírení parku. Do jeho výstavby plánujeme investovať spolu takmer 100 miliónov eur, čo verím, prinesie úžitok všetkým zúčastneným stranám v podobe spokojných klientov, nových pracovných miest a v neposlednom rade i obci Lozorno.“

(dr)

Škola záhoračtiny • Škola záhoračtiny • Škola záhoračtiny

Milí naši novousadení Záhoráci

Ešte stále si myslíte, že záhoračtina je taká „schomolenina“ češtiny a slovenčiny - akási počesťená slovenčina bez akýchkoľvek pravidiel? Už máte zopár lekcií za sebou a ak nesedíte doma a neizolujete sa od „vonkajšieho diania“, napríklad prechádzky, nákupov, či bežného „klábosenia“ so susedmi, tak sa dá povedať, že aj nejaký ten kurz komunikácie ste absolvovali. A práve takéto príležitosti sú zrkadlom vašich jazykových schopností, meradlom pokroku alebo naopak medzier, ktoré treba zaplávať. Tak nestráčajme čas a podme „plávať“ spoločne.

Tentoraz začneme zvesela a vy môžete objektívne posúdiť, či to, čo sa o Záhorákoch hovorí vo vtípoch, je naozaj pravda.

*Prečo Záhoráci vkladajú do chladničky aj prázdne fľaše?
Keby náhodou prišiel na návštevu niekto, kto nepije.*

Koľko Záhorákov prenáša skriňu?

Traja - dvaja ju nesú a tretí v skrini drží vešiaky.

Strýco, tén váš kúň fajčí?

Nééé.

Tak potom vám horí stodoua.

Príde Záhorák k lekárovi, že vraj má hnačku.

„A kedy ste to zbadali?“

„Pán dochtor, eném co sem smekeu s picikua a odepeu sem si spónku s gaťú.“

Aby nezostalo iba pri Záhorákoch, viete, ako oni hovoria ľuďom z mesta? Niečo veselého o nich napísal Záhorák Jozef Moravčík:

P . . . E K Á . I

*Z mjesta došli Paščekári
už týdeň tady nebyli
ešče hrušky nedozráli
už ich domú zbalili.*

*Fčéra došli Paščekári
nafasovat kabele
fazule sa nahutali
každy štyri taréle.*

*Z mjesta došli Paščekári
donéslí nám kultúru
ceué humno oškubali
recko hrach aj fazulu*

SLOVNÁ ZÁSoba

kúň = kôň

néé = nie

recko = ríbezle

eném co sem smekeu s pikikua = len čo som zostúpil z bicykla

ceué humno oškubali = vyzbierali úrodu z celej záhrady

tarél/tarélek = tanier/tanierik

GRAMATIKA

V rámci gramatického okienka si opäť dáme pravidelné gramatické javy:

Zmena slabík v slove

slabika	príklad	slabika	príklad
-la-	fľaša	-ô-	kôň
-ua-	fuaška	-ú-	kúň

CVIČENIE

* doplníte

* doplníte

mladá

*

môj

*

láme

*

pôjdem

*

pracovala

*

vôl

*

Recepty Lozorňanov • Recepty Lozorňanov • Recepty Lozorňanov

Plnená tekvica

Jedna stredne veľká tekvica, alebo patizón
150 g varených krúpov č.7
150 g šampiňóny
1 cibuľa
5 strúčikov cesnaku
50 g tofu

1 polievková lyžica (PL) sójovej omáčky
trochu drvenej rasce
soľ
2 PL oleja
1 vajce
2 PL sekanej petržlenovej vňate

Tekvicu olúpeme a vyberieme jadierka, umyjeme a necháme osušiť. Šampiňóny očistíme, umyjeme a pokrájame na plátky. Cibulu nakrájame na drobno a cesnak prelisujeme, dáme do hrnca s olejom a podusíme asi 5 min. Potom šampiňóny zmiešame s uvařenými krúpami (krúpy zalejeme vodou a varíme asi 45 min.). Pridáme vajce, rascu, petržlenovú vňať, soľ a postrúhané tofu. Touto plnkou naplníme tekvicu, ktorú sme pokvapkali sójovou omáčkou. Dáme piecť na pekáč pri 200 °C asi 45-50 min.

Ako prílohu podávame celozrnnú ryžu a pšeno. Kvasené uhorky.

150 g ryže
150 g pšeno

Ryžu a pšeno dáme do hrnca, umyjeme, pridáme vodu, soľ a varíme asi 45 min.

2 ks šalátová uhorka

Uhorky nakrájame na trojuholníky, v miske pokvapkáme sójovou omáčkou a dáme do 7 dcl pohára, natlačíme a zatažíme (aspoň cez noc).

Lucia Haráková

SPOLOČENSKÉ OKIENKO**Potrebuju kočik**

Šimon Drahoš
Drahomíra Ivanišinová
Ester Zemanová
Alex Králik
Nathan Gengyigitoglu
Andrej Cagán
Leila Zuzana Souissi
Veronika Šťastná
Ondrej Vojtko
Štefan Bihári
Tonkovičová Sofia
Tamara Mračnová
Alexandra Amzlerová
Kristína Maxová

Povedali si „áno“

Lenka Kostková a Juraj Valachovič
Gabriela Bakaráčová a Branislav Surovič
Lucia Hlavenková a Vladimír Hupka
Katarína Bohuslavová a Branislav Jurovich
Kristína Chvílová a Miroslav Manca
Petra Balážová a Martin Sojka
Zuzana Lehmanová a Peter Salay
Drahomíra Šusterová a Radovan Hajzoch
Miriam Dolánová a Tomáš Orechovský

Opustili nás

Bohumil Havlíček	58 r.
Michal Mikulášek	92 r.
Jozef Brenner	59 r.
Karol Komínek	61 r.
Jozef Kelečín	72 r.
Jozef Baláž	35 r.
Vincent Štefánik	69 r.
Štefan Martinkovič	84 r.

**Aktuálny počet obyvateľov
k 25.9.2009**

2917

Septembrový odber krvi

Srdečne ďakujeme nasledovným darcom krvi, ktorí sa 25. septembra 2009 zišli v Klubе dôchodcov, aby bezplatne darovali svoju krv:

Brennerová Mária
Krejčiová Viera
Krajčovičová Ľubica
Mackovičová Lenka
Halinár Peter
Cabadaj Stanislav
Krejčí Martin
Minarovič Miroslav
Šimonič Peter ml.
Kubenko Tibor st.
Morávek Milan
Masár Tomáš
Gašparovič Milan
Matejovič Jozef
Bordáč Rudolf
Rusnák Anton
Jurových Juraj
Kotes František ml.
Širota Rudolf
Rusnák Miroslav
Šimek Igor ml.
Kubenko Tibor ml.
Lehman Fedor

(vh)

Prišli sme sa rozlúčiť, zabudli sme poďakovať

Kto ho poznal, vie, že Jožo Kelečín bude veľmi chýbať. Nielen ako človek svojim blízkym. Obec bude ešte dlho cítiť stratu tohto činorodého človeka, ktorý desaťročia svojho života zasvätil miestnej telovýchovnej jednote. A možno len tí najbližší o ňom vedeli, že popri športe bol veľkým obdivovateľom Milana Rastislava Štefánika, ktorého považoval za najväčšiu osobnosť slovenských dejín a jeho život poznal do najmenších detailov. A len málokto vie, že

mal ešte na jar v pláne usporiadať v Lozorne v spolupráci s Historickým ústavom SAV spomienkový večer zasvätený tejto významnej osobnosti, ktorá ho nesmierne inšpirovala.

Žiaľ, nestihol ho uskutočniť tak, ako mnoho ďalších svojich plánov. Ďakujeme za všetko, čo pre nás urobil. Budeme na neho navždy spomínať.

Vladimír Bečár,
zastupujúci starosta

Z Grossglockneru na Dachstein

Po minuloročnom výstupe na Matterhorn sme si zaumienili vystúpiť na najvyšší vrchol Rakúska – Grossglockner (3798 m n.m.) cez jednu z jeho najzaujímavejších línií, legendárnou horolezeckou cestou žlabom s názvom Pallavicininho kuloár. O výstupe naň sa hovorí ako o horolezeckej maturite. Prvé dve tretiny má sklon 45 stupňov, niekoľko posledných dĺžok je vedených v trojkovom mixovom teréne s ľadom o sklone 70 stupňov.

Cesta pod Grossglockner viedla cez Bratislavu, Viedeň, Salzburg až na parkovisko k chate Kaiser Franz Josefs Hohe. Balíme si horolezecký materiál a jedlo na 2 - 3 dni. Najprv musíme klesnúť zhruba o 300 výškových metrov na ľadovec Pasterze. Je to najväčší ľadovec východných Álp s rozlohou 10 km² a hrúbkou 250 m. Pokrýva ho kamenná sutina a ňou šliapeme ľadovcom smerom hore. Blížime sa k bočnej moréne ľadovca. Na nej si obúvame mačky, lebo terén začína byť strmý. Počasie sa kazí. Z oblohy padajú prvé kvapky dažďa a v diaľke počuť búрку. Naším dnešným cieľom je Glockner Biwak (3205 m n.m.). Je to oplotená drevená buda pre osem ľudí. Po prekonaní úvodnej strmej pasáže traverzujeme chvíľu doprava. Potom už začína prudký svah Grossglockner. Treba tu byť opatrný, lebo sú v ňom snehom pokryté zradné ľadovcové trhliny. Upozorňuje nás na ne len hukot neviditeľnej vody pod našimi nohami. Nad nami visia ľadovcové seraky a za nimi vidíme začiatok Pallavicininho kuloára.

Bivak vo víchrici

Víchrice začína neskutočne vyvíňať. Dážď sa zmenil na sneženie a počas dnešného výstupu nastalo viac ako pol metra nového snehu. Bivak stojí na skalnom ostrohu vyčnievajúcim z ostrého, bočného, snehom a ľadom pokrytého hrebeňa. V chate okrem nás štyroch sú dvaja Nemci a dvaja Poliaci, všetci s cieľom Grossglockner. Na Pallavicininho kuloár sa nastupuje veľmi skoro ešte za tmy. Treba ním vyliezť na vrchol (8-10 hodín) a stihnúť zísť ešte „normálkou“. V noci

Na Dachsteine.

je „Božie dopustenie“. Víchor víri padajúci sneh a bivak sa otriasa pod jeho náporom. Ráno vietor síce zoslabol, ale tmavé mračná sú stále nízko a všetko je zasnežené čerstvým nestabilným snehom. Lezecké dvojice sa pomaly vytrácajú smerom dolu. V pláne máme skúsiť to na druhý deň „normálkou“.

Vyzdobené lebky v kostnici

Na druhý deň je však počasie veľmi zlé a preto odchádzame do Hallstadtu do „Obrej ľadovej jaskyne - Rieseneishöhle“ – jednej z najväčších ľadových jaskýň sveta. Potom si ideme pozrieť mestečko, ktoré tvorí v podstate jedna ulica. Z jednej strany ho zvierajú jazerá a z druhej strmé svahy Salzbergu, na ktorý sú nalepené drevené domčeky. Sú tu dva kostolíky a v okolí jedného z nich - maličký cintorín. Hroby sa tu preto vždy po 10 – 15 rokoch vyberali. Lebky a dlhé kosti sa po očistení nechali na slnku vybieliť a uložili sa do kostnice v rohu cintorína, ktorá existuje od 12. storočia. Je v nej 1200 lebiek. Z nich je 610 pomalovaných kvetinovými vzormi, označených dátumom úmrtia a zoradených podľa rodinnej príslušnosti. Zdobenie lebiek kvetinovými vzormi sa zaviedlo okolo roku 1720. Na lebkách vidíme čelenky z ruží, dubových listov a podobne. Každá rastlina symbolizovala niečo iné ako lásku, či vernosť. Posledná lebka leží hneď pri kríži. Je to lebka ženy, ktorá umrela v roku 1983 a do kostnice ju umiestnili v roku 1995.

Presúvame sa pod Dachstein (2996 m n.m.). Za ideálneho počasia vystupujeme strmým snehom pod jeho severnú stenu, ktorou vedie oceľovými lanami zaistená ferata. Na vrchole sa zastavujeme pri snehom obsypanom vrcholovom kríži. Na severe vidíme bielu snehom a ľadom pokrytú náhornú plošinu „Am Stein“ a na juhu, hlboko pod našimi nohami sýto zelené lúky, údolia Neochatel. Po zostupe sa vraciame domov.

Alojz Dvoran, predseda turistického oddielu
Foto – archív autora

Futbalisti na špici súťaží

Po trojmesačnej prestávke sa opäť rozbehli majstrovské futbalové zápasy. Prestávku využili naše tímy na oddych, ale aj na zmeny, ktorými mužstvá prešli. Tréninový proces nebol ideálny aj z dôvodov dovolení a iných faktorov, ktoré sa niekedy nedajú meniť. Preto nás úvod súťaží milo prekvapil a všetky naše tímy figurujú po úvodných kolách na popredných miestach svojich súťaží. Veríme preto, že tieto postavenia v tabuľke budú mať odzvu aj u fanúšikov a v hojnom počte budú našich hráčov sprevádzať ich ďalšími zápasmi. Vedenie futbalového oddielu sa snaží fanúši-

Ceny z turnaja prípraviek.

kom vytvárať na štadióne také podmienky, aby boli všetci spokojní. Informácie o jednotlivých našich mužstvách si už čoskoro budete môcť pozrieť na internetovej stránke futbalového oddielu www.sklozorno.sk, ktorá bude spustená zhruba do 2 mesiacov. Spoločne držíme palce našim mužstvám, aby ich hra bola impulzom pre všetkých, ktorí majú radi futbal. Čakajú nás náročné zápasy, ale s dobrým tréningom prichádzajú aj dobré výsledky a tým aj spokojnosť Vás, fanúšikov.

Vladimír Rybár, futbalový oddiel
Foto – Ivan Ježo

Koniec leta v znamení tenisových turnajov

Tenisový oddiel tak ako po iné roky usporiadal sériu tenisových turnajov, v ktorých si účastníci mohli zmerať svoje sily a preukázať svoje športové umenie a fyzickú kondíciu. Stretnutia sa niesli v znamení príjemnej nálady a pekného športového zážitku.

Po druhýkrát sa uskutočnil tenisový turnaj v dvojhre žien. V prvý septembrový deň naše ženy využili šancu ukázať svoje tenisové umenie. Prvé miesto si spomedzi deviatich účastníčok vybojovala Darina Stankovská. V sobotu 5. septembra 2009 si na 12. ročníku turnaja mužov v dvojhre o putočný pohár "Majstra Lozorna" pri účasti 16 hráčov odniesol víťazný pohár Filip Jánoš. Veľmi zaujímavý bol turnaj v zmiešanej štvorhre, usporiadaný 12. septembra 2009. Zo štrnástich zúčastnených dvojíc prvenstvo získali manželia Vlasta a Milan Hubkovci. Tenisová jeseň pokračovala tenisovým turnajom detí a vo štvorhre mužov.

Karol Ondrovič, predseda tenisového oddielu

Foto – archív autora

Účastníčky turnaja žien.

Ahóóóój. . . .

Vltava mala aj divokejšie časti.

Týmto vodáckym pozdravom nás privítala Vltava a sprevádzala nás celé štyri dni, čo sme brázdili jej vody a viac či menej úspešne prekonávali "jezy". Tejto nádhornej a úspešnej akcie splavu Vltavy sa zúčastnila časť členov lozornianskeho turistického oddielu koncom júla tohto roku. Počas splavovania sme si vychutnávali krásne scenérie na brehoch rieky. Okrem zdolávania nástrah vo vode a na jej brehoch vo forme vodáckych "zastavení" sme čas využili návštevou významných kultúrnych pamiatok, ako cisterciánsky kláštor vo Vyššom Brode, zámok Rožmberk, stredoveké mesto Český Krumlov (zapísané v UNESCO), kláštor Zlatá Koruna a zrúcaninu hradu Dívčí Kámen. Každodenné sťahovanie z kempu do kempu a upršané noci v stanoch sme si vynahradili večernou gitarovou produkciou so zborovým spevom tramských a folkových pesničiek. Úsek Vltavy, ktorý sme splavili, je považovaný za najkrajší a najviac navštevovaný v Čechách. Teraz už vieme prečo. O rok sa ide znova.

Jozef Kimlička, turistický oddiel

Foto – Dušan Hrica

Turisti boli celé leto v horách

Presne podľa plánu sa 6. júna 2009 uskutočnil autobusový výlet do Gaderskej doliny. I keď počasie ráno neveštilo pohodu, počas jazdy sa umúdnilo a bola z toho celkom vydarená akcia. „A“ skupina absolvovala výstup na Tlstú a „B“ skupina prešla časť Gaderskej doliny.

Na Zárubách sa 14. júna 2009 konalo stretnutie turistov bratislavského kraja. Zúčastnili sme sa ho autobusom z Plaveckého Mikuláša na Záruby a späť do Plaveckého Petra.

V júli sme mali túru z Rače na Biely kríž cez Košariská do Lozorna.

V dňoch 5. – 9. augusta 2009 sme sa zúčastnili medzinárodného stretnutia turistov v rakúskom mestečku Knittelfeld. Stretnutie sa začalo tak ako na olympiáde hymnami každého štátu. Každý deň sme absolvovali túru na jednu svetovú stranu v dĺžke 13 - 43 km. Večer sme mali voľný vstup na kúpalisko. Celé stretnutie sa nieslo vo veľmi priateľskom duchu a bolo ukončené sobotňajším „Papučákom“, na ktorom sme ako odmenu dostali pohár.

Koncom augusta sa uskutočnil tradičný prechod hrebeňom Vysokej. Zo Sološnice cez Vysokú do Kuchyne.

V sobotu 5. septembra 2009 sme mali brigádu, na ktorej sme čistili a upravovali studničky v Šimunovej doline. Na záver sme sa posilnili dobrým gulášom.

V dňoch 19. septembra 2009 sme boli v Rakúsku na Schneebergu a o týždeň 27. septembra 2009 sme absolvovali túru Plavecké Podhradie – Vápenná – Sološnica a 11. októbra na Kamennú bránu.

Plány

25. októbra 2009 Baba – Košariská - Lozorno.

Alojz Dvoran, predseda turistického oddielu

Foto – archív autora

V Knittelfelde.

Spravodaj obce LOZORNO, Ročník 7, evidenčné číslo: EV 3213/09.

Vydavateľ: Obecný úrad Lozorno, Hlavná 1, 900 55 Lozorno, telefón: 02/6596 8122, e-mail: obeclozorno@stonline.sk

Redakčná rada: Vlasta Hubková (Oznamy obce, Kultúra, Život okolo nás, Téma), Zuzana Filasová (Deti a mládež, Kultúra, Život okolo nás, Šport, Téma), Dana Rušinová (šéfredaktorka, Editoriál, Téma, Žijú medzi nami, Život okolo nás)

Grafické spracovanie: Lithotech spol. s r. o.,

Tlač: Euro Print Hall spol. s r. o., Distribúcia: pracovníci OcÚ. Nevyžiadané rukopisy a fotografie nevraciam.

Uzávierka tohto čísla: 2.10.2009. Vychádza: 16.10.2009. Uzávierka čísla 4/2009: 1.12.2009.